Anul XXV – serie nouă Nr. 82, decembrie 2017

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: ***GEORGE CORBU*** *Redactor-șef:* ***LAURENȚIU GHIȚĂ***

„Parcere personis, dicere de vitiis“

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

- **EDITORIAL**: *SEMNE BUNE*;
- **INTERVIURILE EPIGRAMA: Mihai FRUNZĂ: *„Epigrama – cea mai fidelă oglindă a epocii“*;**
- **LECȚIA DE EPIGRAMĂ – *„NEMURITORII ŞI EPIGRAMA“* – Dr. Elis RÂPEANU;**
- **CLUBUL CLUBURILOR – *Clubul Umoriştilor Musceleni – nou veniţi pe scena epigramei*;**
- ***CRONICILE FESTIVALURILOR de la: Râmnicu Vâlcea, Târgu Jiu – CĂNĂVOIU, Brăila, Vama*;**
- **CONTRIBUȚII: *Alexandra DOGARU – „6 şi 9“* – partea a I;**
- **ȘTAFETA: *Ştefan CAZIMIR – Stelică ROMANIUC*;**
- ***Concursurile revistei, Anunţuri*;**
- **EN GARDE, HYDE PARK, NOI ȘI… ELE, ALEȘII NOȘTRI, MÂNIA DE A FI ROMÂN, HAI NOROC ȘI SĂNĂTATE, CARUSELUL CU EPIGRAME, *epigrame, epigrame, epigrame…*;**
- **CARICATURA: Iulian Pena – PAI;**
- **Aniversări, IN MEMORIAM etc.;**

Grafica: ***Mihai Danielescu***, ***Gheorghe Mitroiu*** şi ***Costel Pătrăşcan***.

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDACȚIONALE

Prețul revistei rămâne neschimbat și în 2018, respectiv 6 lei/exemplar pentru cenacluri și 9 lei/exemplar pentru abonații individuali.

Responsabilitatea privind textele publicate aparţine în totalitate celor care semnează. În măsura în care avem cunoştinţă de vreo neregulă, o semnalăm şi luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaştere şi neintenţionat.

■ **RUGĂMINTE**

Pentru a evita aglomerarea căsuţelor poştale personale ale redactorilor revistei şi ştergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă **(ŞI NUMAI MATERIALELE!)** să se trimită pe e-mail pe adresa: **revistaepigrama@yahoo.com**.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcaţi mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donaţii, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In etc., peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y“ etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Vă rugăm să efectuaţi plăţile pentru revistă în contul oficial al Uniunii Epigramiştilor din România. Menţionaţi, atunci când faceţi o plată (inclusiv pe mandate!!): „**PENTRU REVISTĂ**“, **numele titularului**, şi daţi adresa la care doriţi să vă fie trimisă revista, precum şi un număr de telefon, e-mail, pentru a putea fi contactati. Şi plata cotizaţiilor se poate face tot în acest cont, dar cu menţiunea „COTIZAŢIE“.

Titular: **U.E.R.**

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000**, Piraeus Bank, Sucursala Giurgiului, București.

În ceea ce priveşte poşta clasică, vă rugăm să trimiteţi NU RECOMANDAT toate materialele, corespondenţa etc., pe adresa:

NOREA DAN-VIOREL, Bd. Al. Lăpușneanu nr. 102, bl. TS16, sc C, ap. 46, Constanţa, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii Martie 2018. Materialele pentru revistă le aşteptăm **până cel târziu vineri, 16 februarie 2018.**. Ce soseşte după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima şedinţă din lună, aşa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

■ **CONCURSURILE REVISTEI:**

1. Compuneţi minim o epigramă pe rime date: „*frumoasă / june*“;

2. TOP E – Rugăm cluburile, cenaclurile sau asocierile, să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiţi,** pe tema: „***Rezist!***“;

3. Comentaţi (daţi replici) la epigrama: ***Bastardul*** *// Se umflă-n pene când discută / La un pahar, pe undeva, / Că are-o mamă cunoscută / Iar tatăl este „cineva“! /* (Nelu Ionescu-Quintus);

4. Compuneţi minim o epigramă la tema: „***Venitul minim...***“

Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor.

Caseta redacţională: **Redactor-şef: Laurenţiu GHIŢĂ**
Redactor: Dan NOREA, Gheorghe MITROIU
Tehnoredactare texte: Bogdan GHIŢĂ, Lucia IONIŢĂ.
Corespondenţi activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alţii, mai puţin mult (!)

EDITORIAL

SEMNE BUNE

2017 a fost an pe care l-am început festiv, sărbătorindu-l la Mizil pe Preşedintele nostru de Onoare, Mircea Ionescu-Quintus şi îl încheiem trişti, după ce Seniorul ne-a părăsit, abia trecut de graniţa sutei de ani de viaţă. Ne bucurăm că am apucat să îl vedem din nou, în plină vervă, la Festivalul mizilean, arătând noilor generaţii de epigramişti ce înseamnă un mare Maestru şi cum poate el electriza o sală, chiar la 100 de ani!

Nu am amintit întâmplător această desfăşurare de evenimente, pentru că, simbolic, trecerea în nefiinţă a lui Mircea Ionescu-Quintus a marcat o nesesizată (de unii) transmitere de ştafetă. O nouă generaţie de epigramişti bate la uşa consacrării, preluând de la „agonişti“ misiunea de a duce mai departe această flacără a pasiunii. O nouă generaţie, a cărui câmp de manifestare este Internetul, (asta e, venerabili sceptici!), Facebook-ul şi tot ce oferă aceşti zori de mileniu III. La Timişoara d-na Alexandra Dogaru are un debut fulminant, la Ploieşti Stelică Romaniuc, Vasile Predescu, se manifestă tot mai vizibil, la Buzău Liviu Gogu, Mirela Grigore, contestă tot mai vehement laurii vechii generaţii, medgidianul Ionut Daniel Ţucă e deja un clasic, epigrama nu moare, încă mai naşte speranţe. Şi câţi nu mai sunt, pitiţi prin cotloanele năşite de mr. Zuckerberg! Mii de scuze celor pe care nu i-am amintit aici!

Noi, la revista EPIGRAMA, credem că avem partea noastră de „vină“. La noi a fost uşa deschisă tuturor celor care au îndrăznit să încerce să se facă cunoscuţi. Reamintim crezul nostru pentru pagina de MEDALION: oricine poate face un medalion cu consacraţi. Mai greu e cu anonimi. Şi mulţi din cei care se afirmă acum au fost încurajaţi în revista EPIGRAMA. Vom continua să încurajăm epigrama şi nu numele, evident, nu în detrimentul respectului pentru maeştri. Aşa să continuăm şi mai departe!

Deci, Maestre Quintus, vă transmitem acolo, sus, că epigrama românească merge mai departe. Nu vă faceţi griji, nu rămâne gol după Domnia Voastră!

LAURENŢIU GHIŢĂ

Scurt și cuprinzător

Senilitate

Ne-apasă anii alergând
Şi toate se preschimbă-n lume:
Azi nume proprii uiţi, pe rând,
Îar mâine propriul tău nume.

Ștefan Cazimir

Statuile şi rezistenţa prin umor

Cu soclul mai înalt ca ele,
Nu au avut cum să mă-nşele,
Şi-am rezistat, c-aveam umor,
Văzând statuile cum mor.

Nicolae Dragoș

Colinda unui evadat

Când în poartă-a prins să-mi bată,
L-am primit. Da, chiar aşa!
Dându-mi haina lui vărgată,
A plecat în schimb cu-a mea.

George Zarafu

De-ale modei

Moda cum se mai răsfaţă!
Pentru anumiţi băieţi,
Cu succes, s-au pus pe piaţă,
La sutane, epoleţi!

Gheorghe Păun

INTERVIU

MIHAI FRUNZĂ:
„EPIGRAMA – CEA MAI FIDELĂ OGLINDĂ A EPOCII"

MIHAI FRUNZĂ trebuie considerat în dublă ipostază – de umorist şi epigramist. Tinzând la „surprinderea esenţei" şi autodefinindu-se „un fanatic al genului scurt (dar vesel)", tot ce iese de sub pana acestuia are în vedere „cititorul grăbit din ziua de astăzi" (poate pentru că şi timpul de viaţă al acestuia este din ce în ce mai scurt!). Autor de prim-plan, el este „convocat" (în calitate de medic!) – mai bine zis, antologat – atunci când se discută „starea de sănătate a umorului românesc contemporan", chiar dacă în dubla postură de judecător şi de parte, ca un adept declarat şi militant neobosit pentru terapia prin râs, metodă de tratament ce rămâne încă un deziderat pentru instituţiile noastre spitaliceşti.

Din răspunsul la una din întrebările interviului de faţă aflăm în ce constă prestaţia sa literară impunătoare, precum şi faptul că deţine demnitatea de conducător al uneia din redutabilele filiale ale U.E.R. – cea din Brăila. Ca epigramist, a fost antologat cu mulţi ani înainte de a-şi strânge catrenele cu poantă în volum. Cornel Udrea l-a reţinut în trei dintre prestigioasele sale antologii consacrate umorului zilelor noastre. Figurează, de asemenea, într-o antologie de umor datorată regretatului umorist Mircea Cavadia.

În mod paradoxal, acest maestru al schiţei umoristice, deşi inventator al aforismului parodic (maxime inventate, atribuite unor personalităţi ale culturii naţionale şi universale, care se constituie în jonglerii lingvistice savuroase, hazlii, care colorează deja omologatul bâlci al deşertăciunilor omeneşti) nu a fost inclus în *„Antologia cronologică a aforismului românesc*", a lui Efim Tarlapan („*În imperiul unei... fraze*", Chişinău, 2015) şi nici nu a fost prezent la recentul Festival Internaţional al Aforismului pentru românii de pretutindeni (ediţia I, Tecuci, 2017) şi, ca atare, nici în Antologia editată cu acest prilej. Fără comentarii! (fie ele şi epigramatice).

Intrat în elita septuagenarilor, cel ce şi-a pus semnătura pe zece volume de umor şi epigramă are tot dreptul la recunoştinţa noastră. Interviul de faţă este numai un semn. Vor urma, de bună seamă, şi altele. (G.C.)

În cazul epigramei, consideraţi că avem de-a face cu o simplă specie literară (sau a ironiei) ori cu un gen literar autonom?

– Doar specialiştii în teorie literară pot spune ce este epigrama. Eu consider că este bine să ne mulţumim cu etichetarea ca specie a poeziei lirice (conform DEX). În felul acesta, suntem recunoscuţi ca poeţi (scriitori) cu drepturi cuvenite.

Epigrama este (sau poate fi) o oglindă a epocii istorice pe care o redă şi în care se manifestă. Este mult, este puţin?

– De bună seamă, între speciile poeziei, epigrama este de departe cea mai fidelă oglindă a epocii în care se manifestă.

Cum aţi defini dumneavoastră epigrama?

– Având în vedere gradul de şlefuire maximă, nu pot defini epigrama decât foarte scurt: BIJUTERIE LITERARĂ. În volumul meu „Dicţionar impertinent" am definit şi cuvântul EPIGRAMIST = „Scriitor contestat pe care l-am întâlnit în vreo patru rânduri".

Consideraţi că există o filosofie (logică) a epigramei? Care ar fi, în opinia domniei voastre, secretul unei bune epigrame?

– Filosofia epigramei este logica ei perfectă şi, în general, sănătoasă.

Aţi fost tentat să scrieţi epigrame? Vă rog să precizaţi, fie şi succint, împrejurările şi să transcrieţi pentru cititorii revistei noastre unele din respectivele producţii poetice.

– Ca autor de proză umoristică, m-am încadrat în viaţa Cenaclului Umoriştilor Brăileni (CUB). Aici, epigramiştii erau majoritari. Trăind printre ei, m-am contaminat

→

INTERVIU

rapid cu virusul epigramatic. Fiind un adept al genului scurt în proză, epigrama mi s-a părut un exerciţiu minunat. Pentru că lucrez pe mai multe fronturi: schiţă umoristică, aforism parodic, piese de teatru (comedii, fireşte) şi chiar roman, am scris destul de puţine epigrame. Să zicem, 300–400, într-un interval mare de timp. Preceptul călăuzitor: puţin şi bun.

Atitudinea dvs. faţă de epigramă are o motivaţie anume? Aţi fost ţinta unor epigrame? Acestea v-au produs neplăceri sau inamiciţii?

– Am fost şi eu ţinta unor epigrame, dar nu m-am supărat niciodată, pentru că au fost săgeţi colegiale reuşite.

Posedaţi în bibliotecă volume, culegeri, antologii de epigramă? Le consultaţi cu folos?

– Biblioteca mea personală cuprinde mai multe biblioteci (în sensul de mobilier). Una dintre ele este ocupată în întregime cu volume de epigramă. De aici, ne putem da seama de amplitudinea fenomenului numit „epigramism“, ceea ce nu poate fi decât îmbucurător.

În calitatea lui de creator aparte, epigramistul poate sau trebuie să beneficieze de un statut nediscriminatoriu?

– La prima întrebare se pare că am răspuns şi la această idee. Sigur, epigramistul merită toate drepturile scriitorului, fără nici o discriminare.

Ce relaţii există între public şi epigramă?

– Când epigramistul participă la un spectacol cu public, se transformă brusc într-un actor şi îşi doreşte răsplata cuvenită: hohote de râs şi aplauze furtunoase.

Din anul 1990 există UER (Uniunea Epigramiştilor din România), în care sunt integrate 25 de nuclee de epigramişti. Vi se pare semnificativ pentru climatul literar actual?

– Uniunea Epigramiştilor din România, deşi după unele păreri este o organizaţie de modă veche, are un rol pozitiv. Ea leagă lumea epigramiştilor ca breaslă. Prin ea ne simţim uniţi si puternici. Totuşi, UER ar trebui să lupte mai mult pentru dezideratul nostru de a nu fi discriminaţi în lumea literară. Dupa ce Mircea Trifu a pus bazele UER, domnul George Corbu a fost şi rămâne un strălucit continuator al vieţii organizaţiei, asigurându-i cu succes drumul spre perenitate.

În ultimii ani au apărut două lucrări consacrate epigramei şi locului ei în literatura română, datorate doamnei Elis Râpeanu şi regretatului confrate clujean Ioan Feneşan. Vi se par utile asemenea demersuri hermeneutice?

– Consider că lucrarea doamnei prof. univ. Elis Râpeanu „Epigrama în literatura română“ este, pentru moment, un fel de Biblie a scriitorilor de epigramă. Este nevoie şi de alte lucrări de sinteză, care să întregească imaginea complexei noastre mişcări.

Epigrama şi umorul se află într-o legătură nu totdeauna pusă în evidenţă. Aţi putea glosa în legătură cu această apartenenţă? Dacă umorul este, cum s-a spus, o notă distinctivă a filosofiei morale a românilor, alcătuind o componentă spirituală a poporului nostru, ce consecinţe decurg din acest fapt pentru epigramă?

– Epigrama nu poate fi concepută fără umor. Formula epigramei ar putea fi exprimată matematic:

E = umor + satiră + prozodie.

Vă mulţumesc!

Interviu realizat de **George CORBU**
27.10.2017

CONCURS

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE

Replici la EPIGRAMA:

Guvernare în tranziție *// La așa o guvernare, / Singurul remediu bun / E să ținem Postul Mare / Până-aproape de Crăciun!* (Ion Grosu)

Noi, aflați în postul de redactori-judecători, ar fi trebuit să jurizăm până la Crăciun, ca să putem selecta epigramele câștigătoare. Dar, după ce am luat ceva de dulce (o palincă), am trimis premiul cel mare la Cluj-Napoca d-lui PETRU-IOAN GÂRDA, pentru epigrama:

DUPĂ ALEGERI
La așa o guvernare,
Când ai mei țin postul mare,
Eu, în schemă, mai micuț,
Sper să țin un post călduț.

Avem și un pluton urmăritor, nu departe de câștigător, marcat de o oarecare stereotipie a realizărilor, dar nu cât să strice calitatea epigramelor. Poate, dacă le va vedea, peste ani, scoase din acest context, un cârcotaș anume va emite acuzațiile inevitabile de similitudine.

* * *

La așa o guvernare,
Credincioși sunt cu toptanul,
Că nu țin doar Postul mare
Ci postesc, din greu, tot anul.
Iulian Citer Marinescu

POSTUL ÎN EXTENSIE
Ce Crăciun, ce Postul Mare?!
Azi e lucru evident,
La așa o guvernare
Ținem postul... permanent!
Liviu Zanfirescu

GUVERNARE ÎN TRANZIȚIE
Eu știam că postul mare
Are șapte săptămâni,
Dar constat cu întristare
Că e veșnic la români.
Eugen Albu

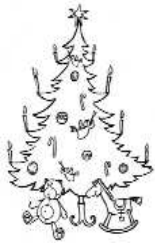

* * *

O și mai bună guvernare,
Cu un program fundamentat,
E cea în care Postul Mare
Durează-ntregul său mandat.
Nicolae Căruceru

MAI BINE RENUNȚĂM LA POST
Azi ne-am lămurit cu toţii,
De-i vlădică, de-i ţăran:
Când în Postul Mare-s hoţii,
Noi postim întregul an.
Dan-T

AU SCHIMBAT MACAZUL?
Cu o nouă guvernare,
În virtutea altor legi,
O să ținem Postul Mare
Mai cu seamă în câșlegi!
Ion Diviza

POST NEGRU
Este postul de Crăciun
Şi, ca să rămâi integru,
Un guvern creştin şi bun
Te ajută să-l ţii negru.
Constantin Mîndruţă

* * *

Cu așa o guvernare
Și un premier profan,
În mod sigur, Postul Mare
...Îl vom ține-ntregul an !
Gavril Neciu

MENIRE
Cei de sus au rostul,
Știe și un prost,
Să își țină postul,
Iar pe noi... în post.
Nicolae Peiu

(Continuare la pag. 9)

ANIVERSĂRI

Le spunem

La mulţi ani, de Ziua lor!...

CUGETAREA ZILEI

În lumea plină de erori
Ridicolul nu se dezminte:
Prostia e de-atâtea ori
Stăpână... pe un car cu minte.

NICOLAE BRELEA – 85 ANI

TELEVIZORUL

Mă uit la micul meu ecran,
De multişor, cam de un an;
Lunar plătesc abonament
Şi-mi vin veşti proaste… permanent.

AMALIA COSTINESCU-CRUSOS –– …ZECIŞICINCI ANI

SCHIMBARE LA VÂRF

Pân' acum a fost, să zic,
Prostul mare-n postul mic;
Promovat e, ca atare,
Prostul mic în postul mare.

VASILE MANDRIC – 80 ANI

TRANZIŢIE BANCARĂ

Din banca de organe
Nestingheriţi au scos
Puţinele ciolane
Ce mai erau de ros.

MITICĂ ION – 75 ANI

ÎNDEMN TARDIV

Ne îndeamnă guvernanţii:
„Strângeţi toţi cureaua bine!“,
Dar habar n-au, ignoranţii,
Că avem nădragii-n vine!

VIOREL FRÂNCU – 65 ANI

DOCTORULUI DE INTERNE

Doctorul de la interne
Spune numai baliverne.
Orice-ai spune că te doare
Numai aspirină are.

GHEORGHE BUSUIOC - 65 ANI

DESPRE FURAT

Înainte, de la stat,
Foarte mulţi au tot furat.
Liberi azi (având nevoi),
Fură statul de la noi!

ALEXANDRU JIVAN – 65 ANI

LA ATAC, CU ZÂMBETUL PE BUZE

De vezi că prea mulţi ţin la tine
Şi ţi s-a luat de-atâta bine,
Să-i zici olteanului de mamă
Şi prostului... o epigramă!

TIBERIU ZAMFIR – 60 ANI

N-AI GRIJĂ!

Când bolile te împresoară
Iar dinţii întăresc năpasta,
Dentista, nervii ţi-i omoară.
De rest, se va-ngriji nevasta.

FLORIAN ABEL – 55 ANI

CLUBUL CLUBURILOR

CLUBUL UMORIȘTILOR MUSCELENI – C.U.M.

CASA DE CULTURĂ „TUDOR MUȘATESCU“, CÂMPULUNG MUSCEL

Clubul Umoriștilor Musceleni a luat ființă în luna mai a anului 2013 din inițiativa Directorului Casei de Cultură a Municipiului, Preot Liviu Cioacă, la sugestia epigramistului pensionar Inginer Gheorghe Vintilă.

În prezența a 28 de participanți care au devenit membri fondatori ai CUM, s-a aprobat constituirea organizației, care va emite o revistă trimestrială cu teme umoristice, iar anual va scoate o carte care să cuprindă cele mai bune produse umoristice ale Clubului. În consecință, au fost elaborate 15 numere ale revistei „ACIDAVA“, precum și două cărți în care sunt sintetizate, ordonate și evidențiate produsele umoriste și în principal epigramele realizate de musceleni. Primăria și Consiliul Local au asigurat finanțarea întregii activități a CUM. Se precizează că nici-un membru al CUM nu este remunerat, toată activitatea se încadrează în acțiunea de voluntariat cultural, inclusiv transportul și cheltuielile pentru delegații, toate acestea fiind suportate de activiștii musceleni.

Conducerea Clubului a primit ajutor permanent din partea revistei EPIGRAMA. De asemenea, o parte din epigramiștii musceleni a participat la mai multe acțiuni organizate de UER unde au primit un ajutor dezinteresat de la Doamna Dr. Elis Râpeanu, căreia îi mulțumim pe această cale.

Vă prezentăm în continuare câteva epigrame muscelene elaborate de jumătate de membrii C.U.M.

Muscelenii urează revistei EPIGRAMA, VIAȚĂ LUNGĂ !

EPIGRAME ȘI CATRENE MUSCELENE

APĂRUTE ÎN REVISTA **ACIDAVA** – CÂMPULUNG, 2013–2017

1. DAMIAN AVRĂMESCU
Mereni Constanța:

PETE

Știu soluții bunicele
Să scot pete (după caz),
Dar nu știu ceva să spele
Petele de pe... obraz.

2. MARIA CHIRTOACĂ
Câmpulung:

LA MILA DOMNULUI

Dac-ar pune pe cântar
Toate câte-i facem noi,
Ne-ar muta disciplinar
Azi, în lumea de apoi...

3. GHEORGHE CÂRSTINA
Dragoslavele Muscel:

„SUS ROMÂNE, SUS!“

Chiar de-ajunge-n Parlament,
Prostul, ce mai „tura-vura“,
Pare om inteligent;
Până nu deschide gura.

4. LILI CONSTANTIN
Câmpulung:

AUTOPORTRET

Eu am fost, precum se știe,
Soțului, bună soție,
Pentru prunci, o bună mamă,
Pentru ACIDAVA... dramă!

5. ION DUMBI
Câmpulung:

CIOCUL MIC

Luptat-am pentru libertate,
S-avem cuvânt, s-avem dreptate.
Dar libertatea azi e-n cui:
Că spui ce vezi ... dar vezi ce spui!

6. JEAN FLOREA
Câmpulung:

UNOR POLITICIENI

Să treci codrul de aramă
Este astăzi mai ușor,
Că-i tăiat, de bună seamă
Chiar de dânșii, c-un topor.

CLUBUL CLUBURILOR

7. GHEORGHE FULGA
Câmpulung:

PESCĂREASCĂ

Când un pescar ne povestește
Că mii de pești a prins în viață,
De-ndată, balta ce-o privește
Instantaneu și brusc îngheață.

8. CORNELIA VASILOIU
Câmpulung:

ATENȚIONARE

Pe jos când vine Moș Crăciun
La noi, în seara de Ajun,
Să îl ferim să calce-n gropi
Că ne ajung edilii șchiopi.

9. CONSTANTIN MOISE
Câmpulung:

SPOVEDANIE

Când avut-am o sincopă
N-am crezut, că din păcate,
Eu mă spovedeam la popă,
Popa la... securitate!

10. ADRIAN GABRIEL PĂTRU
Godeni Muscel:

CIOBANILOR RUCĂRENI

Ei sunt ciobani cu simțul fin,
Și chiar de-i ger și ploaie,
La calitatea brânzei țin
Și când o fac de... oaie!

11. GEORGE TĂTĂRUȘ
Pitești:

VOLUNTARISM ROMÂNESC

E priceput, e plin de har;
Pune-o condiție, firește:
„Mă angajez ca voluntar...
Dar numai dacă se plătește!“

12. GHEORGHE VINTILĂ
Câmpulung:

OLTENII, BRÂNCUȘI ȘI MASA TĂCERII

La Târgu Jiu, cu mult necaz,
Au dat cu toți pe sculptor vina:
„N-au pus pe masă nici-un praz
Și unde este rogojina?“

13. ION VLĂDĂU
Câmpulung:

DESPRE EPIGRAMĂ

Are-un maxim de efect
Epigrama care poate
Să prezinte un defect
Ca pe-o mare calitate.

14. CONSTANTIN AGRICOLA MIU
Godeni Muscel:

CONCLUZIE ELECTORALĂ

Curios să nu vă pară
Ce concluzie am tras:
Cel mai bun român din țară
E un sas!

Selecție alcătuită de Președintele CUM, *Constantin AGRICOLA MIU*

„LA GUVERNARE,“

De ne face guvernarea
Să postim până-n Crăciun,
Singurul remediu bun
Este să votăm schimbarea !

Gabi Roșianu

LUPTA
PENTRU PUTERE

Cei ce sunt la guvernare,
Dedulciți la lux și bani,
Vor să țină Postul Mare...
Cel puțin vreo patru ani!

Mihai Sălcuțan

(Urmare din pag. 6)

REPLICĂ

Consider că nu are rostul
Să mai lungim atâta postul
Și, pentru-o viață-atât de-amară,
Să-i dăm pe ei, din post, afară!

Ion Vascan

Tot din motive de spațiu, nu au mai încăput în Fișa *Postului: Ioan Toderașcu, Nicolae Rotaru, Vasile Predescu, Cătălina Orșivschi, Stelică Romaniuc, Eugen Ilișiu, Alexandra Dogaru, Gheorghe Eftimie, Janet Nică, Vasile Larco, Gheorghe Bâlici, Ionel Iacob-Bencei, Nae Bunduri, Vasile Manole, Ion Micuț, Ștefan Al.-Sașa.* Sigur în numărul următor se vor regăsi în organigramă.

EVENIMENT

„POVESTEA VORBII“ – Râmnicu VÂLCEA, 2017
AVANCRONICĂ şi CRONICĂ DE-A DREPTUL

Nu cred că făcu cineva, până acum, cronica unui festival, înainte ca el să aibă loc... Numai unul ca Gagniuc poate așa ceva concepe, înainte de-a începe. Fiind dus cu capul și adus cu mașina lui Ruse, iată cam ce concepuse: noi, ambii, amândoi, Ion și Noni, fiind menționați, la festivalul „Anton Pann“, pan-durul vâlcean Nichi Ursei se puse și ne invită, pe mine și pe Ion Ruse. Parcă m-am mai menționat...

Zice acest nesuferit de N.U. („NU“ este prescurtare a lui Nichi Ursei, nume parcă predestinat!) vezi, Doamne, c-avui un text indigest. O fabulă aproape nulă. Bă, Bulă (m-am gândit io, cu mintea mea anapoda, goală ca un teren viran), măi oltean fără praz, ți-o spun de la obraz, sunt cel mai cel fabulist. Mă miră că exist! Dar, lasă, Nichi, lasă! O să ți-o coc eu, de-o să ai vreo bubă! Nici o albină în ai tăi stupi, n-ai să mai pupi!

Dar, să revenim la avancronică... La plecarea din Constanța, draga de Violetta, ultima mea victimă, actuala mea martiră și viitoarea văduvă, mă previne: „Noni, știi cum se vine! Nemâncat, nebăut și ne... Du-te, și când te-ntorci, Vio te...“ A mai zis ceva, dar cățeluța a lătrat. Apoi a scheunat, că o durea piciorul... Piciorul dat de mine. Așadar, am pornit la drum, eu cu Ruse. Șoseaua fu ca-n palmă: cu zbârcituri, crestături, cărări, denivelări și gropițe, dar ce nu-ndură omul, de dragul unor coronițe... Dinspre Vaslui, ținut cunoscut prin viol, lipsă de potol și cu mai tot omul, matol, Ioan Toderașcu... n-a venit. De la poalele muntelui Tâmpa și ale nevestei sale, cel mai bun N. Bun, Nae Bunduri, a sosit nepilit, de asemenea menționat la epigrame. La el, rima potrivită e tot cea de „kilograme“, dar măsurate în lichide. Din inima Olteniei, cu inima larg deschisă, oacheșa Any Drăgoianu. Evident, cu soțul, Ion Drăgoianu. Când te pricepi la muzică, tre` să cari și pianu... Aterizează la festival și cel bistrițean Câțcăuan, care abia se zărește de după soție, e fără pălărie, dar, măcar, e cu tărie. Tot din nord de țară, Lucian Perța. I-a zis Ursei „Să vii cu ceva bun!“ Și-a venit cu drăguța de Firuța. Dacă tot se poartă venirea la festivaluri cu soțiile, Mihai Frunză a venit cu Alex Hanganu și Laurențiu Ghiță cu Nae Bunduri. Doar Gheorghe Bâlici și-a lăsat acasă concubina, bambina Ion Diviza... Ion Moraru, cu „Verva“ lui, Al. Ștefan Saşa fără tobe, ambasador în umor Gigel Petre Gorun, două doamne în ale epigramei, Mirela Grigore și draga de Elis Râpeanu. Pe mai departe, despre toate cele întâmplate... va urma.

Ananie GAGNIUC

După introducerea sprinţară, de tip gagniucesc, să menţionăm înainte de toate pe organizatori: Consiliul Judeţean Vâlcea, Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Vâlcea, UER şi Clubul Umoriştilor Vâlceni, una peste alta, inimoşii

EVENIMENT

Nichi Ursei şi Bogdan Popian. Aceştia s-au zbătut temeinic şi au reuşit să pună în scenă unul din cele mai solide festivaluri, *finis coronat opus* 2017.

Festivalul Naţional de Satiră şi Umor POVESTEA VORBII, ediţia a XII-a, şi-a desemnat câştigătorii. La Secţiunea EPIGRAMĂ spicuim:

Marele Premiu „TRAIAN LUNGU“: NICOLAE BUNDURI – Braşov

TRADIŢIE
ÎNTR-O FAMILIE DE POEŢI
În seri de vis cu dulci sonete,
Cu parodii şi calde şoapte,
Nevasta doarme la perete
(Să nu dispară peste noapte!)

SOŢUL, PE PATUL DE MOARTE
Moşneagului, în agonii,
Îi spuse baba lui – fidela:
– Mai stai oleacă, nu muri,
Să văd şi eu telenovela!

Premiul I: ION MORARU – Galaţi

UNUIA
E tipul cu vederi înguste
Mereu cu ochii după fuste...
Şi iată, e de-aproape un an,
Căsătorit... c-un scoţian!

LA MARE
Scena asta,-n orice vară,
Se repetă iar şi iar:
Lelea-n Club, dansând la bară,
Soţul, mort de beat, la... Bar!

Premiul II: GHEORGHE BÂLICI – Chişinău

FAMILIA (NE)TRADIŢIONALĂ
Familia, au constatat
Bărbaţi în stare să exulte,
E-un lucru-atât de minunat...
Că n-ar strica să ai mai multe.

DEVOTAMENTUL UNEI TINERE SOŢII
Cu presimţirea că o lasă
Şi pleacă soţul ei cu zile,
Ea noaptea stă pe lângă casă...
Când cu Ion, când cu Vasile.

Premiul III: LAURENŢU GHIŢĂ – Bucureşti

C. P. TĂRICEANU – CINCI
FAMILII TRADIŢIONALE
Cum greutăţi în viaţă-s cu toptanu’,
Familie să-ţi faci e-o provocare;
De pildă, uite, domnul Tăriceanu,
Abia e la a cincea încercare!

NU NEVASTA
Aşa cum vezi prin barurile cele,
Cu fete cochetând cu dezbrăcatul,
La bară, de-ar juca o altă lele,
Să vezi ce-ar învia pe loc bărbatul!

Menţiune: ION RUSE – Constanţa

RĂSTĂLMĂCINDU-L
PE ANTON PANN
Nevasta trece des la fapte,
Când moşul zace, uneori,
Dar nu dansează până-n noapte
Ci, de cu seară, până-n zori.

Menţiune: MIHAI FRUNZĂ – Brăila

FAMILIA IDEALĂ
E sfântă şi fastă
Icoană în ramă,
De ai o nevastă
Orfană de mamă,

Menţiune: ŞTEFAN AL-SAŞA – Câmpina

FAMILIA COLOR
Tradiţia, chiar de nu vrei,
O respectăm, ne-ndrumă popa,
Şi facem zece puradei
Să fure-n toată Europa!

La secţiunea **FABULĂ** laureaţii au fost următorii: **Premiul I: Lucian Perţa** – Vişeul de Sus, **Premiul II: Alexandru Hanganu** – Brăila, **Premiul III: Any Drăgoianu** – Ţânţăreni-Gorj, **Menţiune: Mirela Grigore** – Râmnicu Sărat.

Au mai fost acordate **premii speciale sau de excelenţă** următorilor concurenţi: **Petre Gigea-Gorun** – Craiova, **Elis Râpeanu** – Bucureşti, **Ananie Gagniu**c – Constanţa, **Alexandru Câţcăuan** – Bistriţa, **Cornel Munteanu** – Târgu Cărbuneşti, Gorj.

Poza de final şi să ne vedem cu bine în 2018!

Laurenţiu GHIŢĂ

HOMO EPIGRAMATICUS

Aleşii noştri...

PARLAMENTUL A FOST INVADAT DE ŞOBOLANI

Ăsta da eveniment:
Mulţi gherlani în Parlament...!
S-or fi dus ceva să vadă,
Sau s-au dus şi ei să roadă?

Nicolae Topor

LA ÎMPĂRŢIREA PĂDURILOR

Primarul – om cu multă carte –
Când s-a-mpărţit pădurea,-n draci,
Şi-a tras şi el o mică parte
(În care mai erau copaci).

Nae Bunduri

ALESUL ŞI INTERESUL

Poartă necesarul fes
Propriului interes,
Iar când vorba e de noi,
Poartă cască de război.

George Ceaușu

ACHIZIŢIONAREA RACHETELOR AMERICANE

Uite care-i interesul,
Ca să-i dau – firesc - un vot:
Să devină şi alesul
Ca racheta: PATRIOT!

Dan Căpruciu

ROMÂNIA, ÎNCOTRO?!

În ţară-au început răscoale
Şi nu-nţeleg de ce anume;
Guvernul ne oferă-o cale
Pavată cu intenţii bune...

Dan-T

ZIUA BUNĂ SE CUNOAŞTE DE DIMINEAŢĂ

Cocoşul, meşter în găinării,
Ca şi acest guvern căzut din lună,
Anunţă că începe-o nouă zi,
Dar nu ne garantează că e bună!

Valentin David

CE SE CERE UNUI POLITICIAN

Să n-aibă ascunse defecte
Potrivnice candidaturii,
Să aibă cinci simţuri perfecte
Şi lipsă doar simţul măsurii.

Florina Dinescu Dinu

SĂ FIM CORECŢI CU ALEŞII!

Să nu îi judecăm în bloc,
Ne-ar bate Dumnezeu, preabunul:
Ieri, unul n-a furat deloc!
...Şi a mai fost odată unul.

Petru-Ioan Gârda

ŢARA ARDE, IAR POLITICIENII...

Simţind c-a ţării existenţă
E în pericol și-asta-i doare,
Merg des la schimb de-experienţă
Prin Caraibe... Baleare...

Liviu Gogu

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: **poezie, parc**)

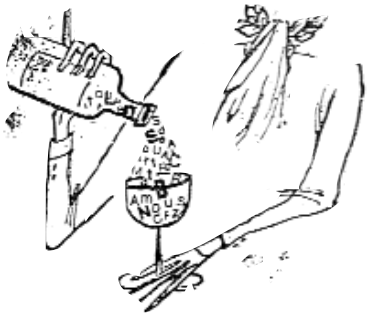

Ca niciodată, față de când concursul pe rime date era „Cenușăreasa“, iată că avem o inflație de reușite, care ne-a îngreunat sarcina de jurizare. Am ieșit în parc(are) și, după multă poezie, am acordat laurii acestei ediții colegului nostru de peste Prut, Gheorghe Bâlici:

UNUI POET, CARE RECITĂ ÎN PARC

Poetu,-n toamna cea târzie,
Ne-aduce, după cum remarc,
Mai multă ceață-n poezie
Decât e în întregul parc.

Nu departe de câștigător, selecția (dificilă) a mai reținut pe:

REZERVAȚIA NATURALĂ

Bete sunt de bucurie
Animalele în parc,
De atâta poezie
Și că-s libere.... în țarc!

Gheorghe Gh. Popescu

ROMANTISM... TERAPEUTIC

Când îmi propun de stres să mă descarc
Și caut pozitivă energie,
M-așez pe-o bancă mai retrasă-n parc
Și cu briceagul scriu o poezie.

Vali Slavu

FĂCUT CIUR

Când Cupidon la nebunie
M-aduce, cu săgeți din arc,
Din mine curge poezie...
Și ud copacii de prin parc!

Valentin David

ALTE OCUPAȚII

Cum de un timp mă plimb numai prin parc,
Mi-e sufletul închis parcă-ntr-un țarc;
Nu-mi mai permit un strop de fantezie
Darmite să mai scriu și-o poezie!

Grig M. Dobreanu

ROMÂNUL S-A NĂSCUT POET

Mergeam pe-alei cu-a mea soție
Și n-am putut să nu remarc:
Românul scrie poezie...
Pe toate băncile din parc.

Petru-Ioan Gârda

DE-ALE ADOLESCENȚEI

Îmbrățișări și reverie,
Ce, peste timp, îmi par un arc,
Făceam, din sex, o poezie...
Pe toate băncile din parc.

Laurian Ionică

IDILĂ ÎN PARC

Am fost cu soața de curând în parc;
Romantic, i-am citit o poezie;
Ea mi-a șopit, în glas cu duioșie,
Că la dormeză s-a mai rupt un arc!

Liviu Kaiter

TOAMNA ÎN CIȘMIGIU

Predispus la poezie
Mă destind precum un arc,
Fug cât pot de nostalgie,
Să mă dau în bărci, în parc.

Vasile Manole

IDILICĂ

Privind în jurul meu, remarc
Acum că e o erezie
Să mergi cu o iubită-n parc
Și să-i reciți o... poezie!

Ion Moraru

(Continuare la pag. 19)

HOMO EPIGRAMATICUS

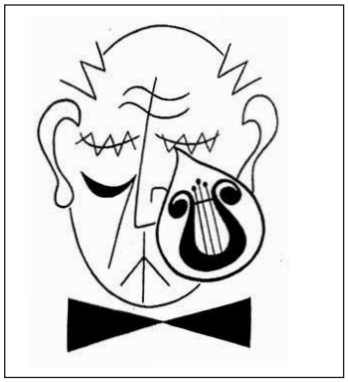

NOI ȘI... ELE...

CELIBATARUL

Articolul aşa se-ncheie:
Celibatarul e-un holtei
Ce n-o iubeşte pe femeie,
Că le iubeşte pe femei.

Elis Râpeanu

LA MODĂ

În România, la femei
E-o modă arhicunoscută:
Se-mbracă-n general, pe lei
Și se dezbracă pe valută.

Eugen Albu

UNEI RISIPITOARE

Pe măsură ce trec anii,
Dânsa risipeşte banii
Și când vede că-i gol contul,
Schimbă... tontul!

Victor Bivolu

EVOLUŢIA VEŞMINTELOR FEMEIEŞTI

Cu o frunză ne-a fost dată:
Viţă, brusture, arţar
Și-acum tot o frunză poartă...
De mărar.

Mihai Batog-Bujeniţă

DECLARAŢIE DE DRAGOSTE, FĂCUTĂ ACUM 40 DE ANI

Mi-a promis pe veci soţia
Dragoste adevărată,
Dar la noi, nici veşnicia…
Nu mai e ca altădată.

Nae Bunduri

DISPUTĂ ÎNTRE EL ȘI EA

Când spiritele prea li s-au încins
Şi cum niciunul nu putea fi-nvins,
Iar ea știa ce spuse-un învățat
(Cel mai deștept cedează), i-a cedat!

Nicolae Căruceru

VĂDUVA VESELĂ

De Crăciun, în zori, bunica
Râde, plină e de viaţă;
Moşul n-a adus nimica,
Dar a stat pân' dimineaţă...

Dan-T

PROGNOZĂ

Având păcate pe Pământ,
Mi-a spus nevastă-mea, un zbir,
Că nu voi deveni un sfânt...
Dar sigur o să fiu martir!

Valentin David

SOLUŢIE DIN DRAGOSTE

Ca pe o Venus o socoate,
De-aceea soţul e-n impas:
De braţ s-o ducă... nu mai poate,
Şi-atunci o duce doar de nas.

Florina Dinescu-Dinu

CU NEVASTA PE PLAJĂ

Stau cu soața printre fețe,
Pe nisip, ca de-obicei:
Eu cu ochii după țâțe,
Ea cu ochii-n ochii mei!

Petru-Ioan Gârda

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE...

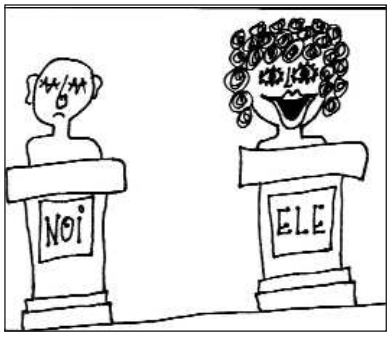

DESPRE BUNA VECINĂTATE

Vecinul meu de lângă casă
La greu – nici vorbă! – nu mă lasă.
Vecina,-n stilu'-i rafinat,
Mă lasă… când e el plecat.

Liviu Gogu

ALTRUISM

Lovindu-mă iar bunătatea,
Împart tot ce am, nu mă-ncrunt
Și-mi dau la vecini jumătatea...
Că-i rea și mă toacă mărunt.

Mirela Grigore

IDEALUL FEMININ

Femeia vrea, nu-i lucru nou,
Să își găsească un bărbat,
Să fie-n pat un leu turbat
Și-n restul bou!

Ion Micuț

PROTECȚIE

Să mă scape de năpastă,
Nu vreau vestă antiglonț,
Pentru soacră și nevastă;
Mai degrabă... *anticlonț!*

Nicolae Peiu

AH, SECRETARA!

Brună – boabă de cafea –
Este asistenta mea;
Aș picta-o nud o dată,
Dar n-am loc: e tatuată!

Zaharia Petrache

DISTRACȚIE TRECĂTOARE

Bunicu-mi povestește,
Ce tristă e urgia:
La soț îmbătrânește,
Întâi și-ntâi… soția.

Grig. M. Dobreanu

LA GURA SOBEI

Femeile, în nopţi târzii,
Când luna-i sus şi stele-s multe,
Ne spun poveşti şi fac copii...
Să aibă cine să le-asculte!

Mihai Sălcuțan

PENTRU O COLEGĂ CUCERNICĂ

Cu ce succes trecu prin viaţă,
Să facă ochiul fericit:
Fiind frumoasă şi isteaţă,
Diaconi mulţi... ar fi popit.

Ioan Şiman

UNEI DOAMNE BĂNUITOARE

De crezi că a umblat pe la vreo fată,
Când n-a venit acasă pe-nserat,
Să nu-ţi verifici soţul niciodată,
Că s-ar putea să fie-adevărat!...

Gheorghe Bâlici

DIFERENȚE

Vecina de la patru,
Cu trăsături elene,
Pe scenă joacă teatru,
Acasă face scene!

Stelică Romaniuc

EVENIMENT

Festivalul Internaţional de Umor „Ion Cănăvoiu“, la a XXV-a ediţie

Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale, în parteneriat cu Biblioteca Judeţeană „Christian Tell“, Şcoala Populară de Artă, Uniunea Epigramiştilor din România, Asociaţia Naţională a Caricaturiştilor, Grupul de publicaţii „FLACĂRA“, Liga Culturală „Fiii Gorjului“, Consiliul Local şi Primăria Runcu, Muzeul Judeţean Gorj, Societatea Umoriştilor Gorjeni, au organizat, în perioada 19–22 oct. 2017, ediţia a XXV-a a Festivalului Internaţional de Umor „Ion Cănăvoiu“.

Cum, din motive tehnice, nu s-a realizat tradiţionala cronică, această sarcină revenind colegilor de la „FLACĂRA REBUS“, noi ne facem datoria de a semnala acest eveniment şi de a prezenta spicuiri din creaţiile celor premiaţi. Tema concursului de apigrame a fost: „***Cine-mparte, parte-şi face***“.

Premiul I – Constantin TUDORACHE (Ploieşti):

IMAGINI

În lumea asta, cu porniri deşarte,
Nu-mi place, moralmente, să privesc
Nici aroganţa celui care-mparte,
Nici umilinţa celor ce primesc.

CAPITALISM ŞI SOCIALISM (PARAFRAZĂ DUPĂ WINSTON CHURCHILL)

Capitalismul dur şi infernal
Împarte bunăstarea inegal,
Şi lasă comunismului mândria
Să-mpartă echitabil… sărăcia!

Premiul II – Gheorghe ŞCHIOP (Porumbacu de Sus, SB):

ECHITABIL

Mi-mpart câştigul cu dreptate,
Ştiind să fiu corect mereu:
Jumate pentru „jumătate“,
Jumate din jumate, eu.

MONOLOGUL LUI ADAM

Când m-a gonit din Rai, pe glie,
Prea-Bunu,-ntruchipând dreptatea,
Mi-a dat a vieţii clipă mie,
Păstrându-şi Lui Eternitatea.

Premiul III – Gheorghe BÂLICI (Chişinău):

ECHITATE

Cu şeful meu, în ani destui,
Eu mă împac destul de bine,
Că are-ncredere în mine…
Şi-mi dă să fac şi lucrul lui.

CINE-MPARTE, PARTE-ŞI FACE?

Proverbu-acesta îmi mai place,
Când cel ce-mparte, parte-şi face,
Dar a-l pricepe nu mai pot
De când îl văd că fură tot.

Menţiune I – Ioan TODERAŞCU (Costeşti, VS):

NEPOŢII MOŞTENITORI

Au înlemnit cu toţii, evident,
Căci nu le-a fost în niciun caz uşor,
Când au văzut, şocaţi, în testament,
Ce parte îşi făcuse unchiul lor!...

Menţiune –Valentin DAVID (Orăştie):

FIFTY-FIFTY

Să alunge, după ceartă,
Cu sărutуri, ceasul rău,
Soţii patul vor să-mpartă…
Folosind un ferăstrău!

Mulţumim lui Marinică Dobreanu pentru furnizarea epigramelor premiate şi a Premiilor acordate.

Laurenţiu GHIŢĂ

ŞTAFETA

Profesorul Ştefan CAZIMIR la 85 ani!

CRITICILOR MEI
Puteţi doar pete să-mi aflaţi
Şi chiar să mă-njuraţi de mamă,
Rămânem totuşi aliaţi:
Atacul este o reclamă!

UN FEL DE CRITICĂ
Rugai vecinul, când coboară,
Să-mi ia „Gazeta literară“,
Dar mi-a răspuns, politicos,
Că nu coboară-atât de jos!

TEATRULUI NAŢIONAL
Acest măreţ lăcaş de artă
Posedă azi o nouă poartă
Şi, ori că ninge, ori că plouă,
Stă lumea ca la poarta nouă.

UNUI INIŢIATOR AL HAOSULUI ORTOGRAFIC
Contemplând a tale fapte
N-am nimic a-ţi reproşa;
Baţi tu câmpii zi şi noapte,
Dar îi scrii cu î din a.

UNUI CANDIDAT
*De ce atâtea **bărbi** amice,*
Ne tragi mereu, o ştiu prea bine:
Ca nimeni să nu poată zice
Că doar mustăţile-s de tine.

CREDO
Poruncă de s-ar da în ţară
Epigramiştii toţi să piară,
Vă spun cu sufletul curat
Că aş muri nevinovat!

STELICĂ ROMANIUC

Membru în Clubul „Ion Ionescu Quintus“ din Ploieşti, a scris primele epigrame în octombrie 2016 (postate numai pe net) şi a publicat epigrame în revistele „Contraste literare“ – Giurgiu şi „Însemnări bucovinene“ – Câmpulung Moldovenesc.

NUANŢE
Albu-i alb şi negru-i negru,
Pentru omul cel integru!
Pentru un parlamentar,
Negru-i albul mai murdar!

MEŞTERUL MANOLE
Zidirea Anei în perete,
A mai lăsat un obicei:
Machiajul aplicat de fete,
Sau „tencuiala“ de femei.

UNUI FOST AMIC
De când a făcut scandal
Şi i-am zis că-i „animal“,
Nici nu vrea să mă mai vadă,
Cică... l-am călcat pe coadă.

6/49
Eu spun de căsătorie:
Asta-i pură loterie!
Că nu mi-au ieşit, nicicând,
Şase numere la rând.

GENEZĂ ŞI EVOLUŢIE
Dumnezeu făcu pământul,
Cerul, omul şi lumina,
Ne-a dat ploile şi vântul,
Restu-i... „Fabricat în China“.

LA HANUL ANCUŢEI
Dintre sutele de flori
Ce împodobesc terasa,
În afară de bujori,
Mi-a plăcut... cârciumăreasa.

EVENIMENT

Întâlnirea (de groază a) Epigramiștilor, Brăila, 2017

de Petru Ioan GÂRDA

În perioada 29 septembrie – 1 octombrie 2017, a avut loc ce de-a XXX-a **Întâlnire a Epigramiștilor de la Brăila**, orașul în care s-au pus bazele Uniunii Epigramiștilor din România.

Buna desfășurare a evenimentului a fost asigurată de **Primăria Brăila**, reprezentată prin **Casa Municipală de Cultură** – director Mircea Ciucașu și de reprezentanții Cenaclului Umoriștilor din Brăila – domnii Mihai Frunză și Alexandru Hanganu, de Uniunea Epigramiștilor din România.

Concomitent, prin strădaniile inimosului caricaturist Costel Pătrășcan, s-a desfășurat Salonul Internațional de Caricatură, ediția a 12-a, cu tema „UMOR NEGRU“, care explică fiorosul titlu de mai sus.

Întâlnirea a fost precedată de un concurs de epigrame prin corespondență pe teme date. Anul acesta temele au fost: PICIOARE și MIMOZA. Au participat 88 de concurenți din țară și din Republica Moldova. Iată lista premianților și câte o epigramă din concurs:

MARELE PREMIU
George CORBU, București:

De la mic și pân' la mare
Toți se vaită de picioare,
(Este vorba, nu v-ascund,
De picioarele în fund!).

Premiul I – Nichi URSEI, Râmnicu Vâlcea:

La Brăila, lucru mare,
Zis-au ursitoarele,
Premiat e-acela care
Scrie cu picioarele!

Premiul II – Gheorghe CONSTANTINESCU, Brașov:

Normal, că am rămas uimit
Când mi-a promis o-mbrățișare,
Dar în final m-a liniștit:
Promisiunea stă-n picioare!

Premiul III – Vasile Til BLIDARU, Buzău:

Simt talpa țării în mișcare,
Iar gâdilată de-un stăpân
Ce-a zis c-o pune pe picioare
Și-a reușit... s-o țină, în!!!

Premiul III – Forina DINESCU-DINU, Ploiești:

O mimoză-i floare fină,
Ne-ntrecută, delicată,
Parc-ar fi o balerină...
Galbenă de nemâncată!

MENȚIUNI:

Elis RÂPEANU, București:

De-l critici pe-un amic prea tare,
La început el joacă teatru,
Apoi te calcă în picioare,
Dar nu cu două, ci cu patru.

Constanța APOSTOL , Galați:

Pe mimoza-i iubitoare
N-o atinge nici c-o floare,
Dar când toată-i numai miere
O atinge cu ce-i cere !

Petru-Ioan GÂRDA, Cluj-Napoca:

Erai, când ne-am făcut amici,
Ca o mimoză de timidă:
Trei luni ai ezitat să-mi zici
Că unul te-a lăsat gravidă!

Iulian BOSTAN, Galați:

Desemnând pe cei bogați,
Cu un trai atrăgător,
Mulți din hoți au fost călcați
Pe-un asemenea... picior!

EVENIMENT

Poza șoc... la Brăila!

Alexandru ȘTEFAN-SAȘA, Câmpina:

Stă bine dama pe picioare
Și știe a-și spori simbria,
Mergând la recalificare,
Să nu își uite meseria!

Cătălina ORȘIVSCHI, Vama – Suceava:

Când pe picior greșit sunt prins, cu-arțag,
Își pune soața mea picioru-n prag,
Dar scap tot timpul după-așa-ncercare
Picioarele luându-mi la spinare...

Vineri am participat la lansarea cărții „**TRIBUNII UMORULUI – epigrame și aforisme**“, autori Mihai Frunză, Alexandru Hanganu, Stela Șerbu, care au fost asemănați de către prezentatorul cărții cu o haită de lupi. Așa că, apropo de asta și de faptul că la o carte colectivă muncește mai ales unul, am fost nevoit să intervin cu catrenul: „*Lupoaica este numai una, / Aici, între TRIBUNI, TRI...BUNA, / Aceeași, presupun, cu „calfa“, / Dar care este lupul alfa?*“.

Sâmbătă am mers cu vaporul pe Dunăre, o croazieră în timpul căreia unii nici n-au văzut apa, preocupați fiind să guste din bunătățile servite cu generozitate în sala de mese a iahtului. Înainte însă, am vizitat Salonul Internațional de Caricatură, ediția a 12-a, Brăila, 2017. Tema din acest an a fost „Umor negru“. Ne-am delectat privind operele marilor caricaturiști ai lumii, apoi amuzându-ne cu farse sinistre, jucându-ne cu toporul prin galerie.

❖•❖

(Urmare dia pag. 13)

PROLOG INTIM

Înlănţuiţi ca-n poezie
Şi săgetaţi de-un magic arc
Pe banca dragostei din parc,
A fost... (mai mult nu pot descrie)!

Stelică Romaniuc

ROMANTISM CU NOUA PRIETENĂ

Ținând morțiș să mă remarc,
Am vrut să-i scriu o poezie,
Cât timp vom sta pe bancă-n parc,
Și mi-a șoptit: „Eu plec, tu scrie“!

Ioan Toderașcu

VÂNĂTOR DE MUZĂ

Eu, Cupidon dotat cu arc,
Ochesc şi trag. Ce poezie!
Trofeul, muză vie-n parc,
Îl am şi azi: Îmi e... soţie!

Nicolae Rotaru

În fine, constrângerile de spaţiu au făcut să trebuiască să renunţăm la a mai publica deocamdată, pe: *Ștefan Al.-Sașa, Iulian Citer Marinescu, Ionel Jecu, Eugen Albu, Vasile Țincaș, Mihai Sălcuțan, Cătălina Orşivschi, Petrache Zaharia, Ion Micuţ, Vasile Larco, Romică Ghica, Liviu Gogu, Mihai Haivas, Smaranda Iuga, Janet Nică, Alexandra Dogaru, Maria Berciu, Dan Căpruciu, Dan-T.*

LECŢIA DE EPIGRAMĂ

Nemuritorii și epigrama

Dr. Elis RÂPEANU

Citind acest titlu, ne gândim, poate, la *nemuritorii* epigramei, adică la marii epigramiști ai țării, care merită acest nimb de „Marțiali“ ai noștri. Dar, să nu uităm că epigrama câștigă interes nu numai din partea marelui public, ci și din partea marilor personalități ai culturii. Și titlul acestui eseu e preluat de la volumul de 646 de pagini (Ed. Semne, București, 2016) închinat Academiei Române, la împlinirea a 150 de ani în slujba Națiunii noastre și NEMURITORILOR ei – cei care au adoptat epigrama ca mânuitori ai condeiului ascuțit, care i-au închinat studii critice sau au intrat în vizorul săgeții ei.

Academia Română – for al celor mai luminate minţi ale românilor, a cărei principală atribuţie este promovarea ştiinţei şi culturii în toate domeniile, prin mulţi din reprezentanţii ei, n-a rămas insensibilă la valorile epigramei, „copilul năzbâtios“ al literaturii, cu isteţime şi înţelepciune care ţin de vârsta celor cu părul alb, cu idei-surpriză, cu ingeniozităţi generatoare de umor, ironie şi sarcasm, dar şi cu galanterie plină de spirit (madrigal epigramatic), cu ironie strecurată în laudele aduse celor plecaţi dintre noi (epitaf epigramatic).

În climatul în care sunt promovate nonvalorile, când influenţele străine tind să înlocuiască tradiţiile româneşti, când Uniunea Scriitorilor însăşi pune „ştampila“ de nescriitor nu numai pe numele epigramiştilor, ci şi pe ale scriitorilor cu opere valoroase, validate de înalţi reprezentanţi ai culturii, pentru că-şi permit să se afirme şi în domeniul epigramei, apropierea reprezentanţilor Academiei de acest produs literar ne-am permis să adunăm şi să consemnăm aceste păreri pentru că preţuim epigrama, demonstrând, prin studiile elaborate, că suntem în cunoştinţă de cauză asupra fenomenului. Şi să nu uităm că această creaţie literară există şi se manifestă chiar la înalte cote, ducând mai departe, cu noi câştiguri în spiritualitate şi idei, o tradiţie, la români, de peste un secol şi jumătate.

Înflorirea epigramei româneşti în actualitate este o evidenţă care nu mai are nevoie de demonstraţie. După cum am afirmat şi în alte dăţi, ea a devenit un fenomen cultural: a pătruns în toate mediile sociale, se consumă cu rapiditate, e căutată în paginile publicaţiilor şi tot mai mulţi cititori sunt atraşi de sfera ei, încercând să compună catrene. De aici, creşterea numărului de „epigramişti“, dar şi inflaţia de epigramă din ultimii ani; totuşi, chiar dacă *multa* nu înseamnă şi *multum*, în noianul de producţii apărute îşi face loc un număr impresionant de catrene epigramatice antologice. Se poate spune că superproducţia în domeniu întreţine atmosfera de efervescenţă din care ţâşneşte marea epigramă.

Ca produs spiritual prin excelenţă, ea, epigrama, se circumscrie sferei contemporane de sensibilitate şi receptare, fiind în consonanţă cu reprezentările, ideile, simbolurile omului din zilele noastre. Cresc, pe de o parte, dimensiunea poetică a epigramei, pe de altă parte, gradul de obiectivitate. Metafore greu de bănuit în economia catrenelor conferă subtilitate şi forţă ideilor. Câştigă în valoare şi epigrama aforistică, prin semnificaţiile de universalitate, precum şi cea politică. Epigramistul îşi concentrează atenţia asupra domeniilor şi fenomenelor care-l preocupă pe om: existenţa şi politica. El îşi exprimă profesiunea de credinţă în măsura în care aparţine timpului său şi convingerilor sale. Orice epigramă este un strigăt al nevoii de a-şi trăi vremea, un zbor înalt sau razant izvorât din spiritul şi sufletul său. Pentru că totul trece prin suflet şi spirit. Autorul este un microunivers care încearcă să se identifice cu macrouniversul – lumea şi vremea lui –, dar de pe poziţii specifice: deşi produsul său literar determină o anumită atitudine, el îşi menţine o rezervă de bunătate activă şi lucidă faţă de cei din jur, toleranţă

→

LECŢIA DE EPIGRAMĂ

explicabilă prin simţul umorului şi prin acumularea de experienţă umană. Produsul condeiului său conştientizează faptul că „meseria“ de epigramist nu e o pierdere de vreme, un joc pentru timpul liber, ci este trudă, plăcerea şi chinul de a suferi pe idee şi pe vers până devin scânteietoare. Atâta timp cât nu se simte fenta, curbura zborului, totul aterizează într-o geometrie banală. Prin rostogolire, ideile se fasonează, se reaşază şi ajung la adevăr. Gândul se mişcă tot timpul ca o giruetă printre planurile semantice, soluţia stând sub semnul anihilării contrariilor.

În epigrama modernă, se extinde aria ironiei, care, după cum spunea E. Lovinescu, reprezintă o atitudine. Pe de altă parte, creşte gradul de obiectivare, printr-o aparentă detaşare a epigramistului de obiectul vizat: se exprimă direct idei de mare forţă, dublate de imagini de o vigoare plastică surprinzătoare. Detaşarea e aparentă, obiectivarea fiind masca de sub care epigramistul condamnă sau ia în derâdere, demitizează instituţii (preşedinţia, guvernul, justiţia) şi îi dezeroizează pe reprezentanţii lor. De aici, umorul care învăluie, se insinuează în substanţa ironiei ca o valoare intrinsecă a spiritului, a caracterului românului, a structurii sale psihice şi comportamentale, care face haz de necaz. Românul e mai sensibil la râs şi la rizibil decât la demersuri moralizatoare şi ierarhizări axiologice. Marin Preda, scrie în „Cel mai iubit dintre pământeni“: „*A şti să râzi în momente tragice înseamnă să ştii să stăpâneşti tragicul*“. Mai nou, românul ştie ce este ironia sorţii. Există voci care încă mai susţin că hazul de necaz înseamnă delăsare, dar adevărul este altul: înseamnă înţelepciune şi supravieţuire. Românul se repede în luptă atunci când ştie că va birui. Situaţiile de mare pericol le ocoleşte, le „păcăleşte“, făcând haz de necaz până va găsi cea mai bună soluţie să le rezolve. Şi ia taurul de coarne atunci când n-are încotro sau când nu mai are nimic de pierdut.

Epigramişti sau ţinte ale săgeţilor epigramatice, dar, mai ales, exegeţi ai epigramei, mulţi Academicieni sunt în relaţie directă cu epigrama. Eminescu însuşi i-a acordat atenţie, precum şi atâţia mari scriitori şi intelectuali renumiţi, care au scris – chiar şi câteva – epigrame. E o dovadă că acest produs literar, chiar dacă distrează, el înviorează spiritul şi nu ţine de periferia literaturii atunci când constituie o reuşită. Şi dacă poetul genial, simbol al culturii româneşti n-a neglijat acest „ciob de oglindă“ care, împreună cu alte „cioburi“, formează un mozaic al unei epoci, să nu ne mirăm că şi savanţii – membri ai Academiei Române – i-au acordat credit.

Atenţia şi simpatia faţă de epigramă nu întunecă aureola de savanţi a Nemuritorilor, ci-i adaugă ceva din lumina spiritului românesc. De pe înaltele culmi ale ştiinţei şi culturii, din universul atât de bogat şi divers în acumulări, atenţi la tot ce se întâmplă în societate, în trecutul şi prezentul înnobilate de personalitatea lor, mulţi Academicieni au aruncat o privire asupra acestui „flecuşteţ“, care i-a dus pe unii la închisoare, sau chiar l-au adoptat.

Faptul că Academia Română – forul tutelar a tot ce se cheamă ştiinţă şi cultură în România – printr-un impresionant număr al membrilor ei, acordă atenţie epigramei, prin studii, cronici, articole şi chiar prin practicarea ei, constituie o recunoaştere şi o încurajare a acestei specii literare, fapt ce-i onorează şi pe epigramişti, dar îi şi obligă. Ei sunt datori să demonstreze că sunt demni de această apreciere, dând creaţii valoroase, respingând maculatura şi orice formă de veleitarism. Numai în felul acesta putem afirma că epigrama – produs eminamente românesc la ora actuală – se poate înscrie în tezaurul cultural al Europei, alături de doină, romanţă ş.a.

De altfel, însuşi N. Iorga (în „Istoria literaturii româneşti, Introducere sintetică“, Ed. Minerva, 1977, p. 166) e de părere că epigrama a prins foarte bine în literatura noastră, că are un „nepreţuit element de vioiciune, care lipseşte foarte adeseori din celelalte literaturi. Ea nu aleargă după spirit, dar este străbătută toată de un umor special care nu se întâlneşte aiurea |...| este totdeauna un uşor zâmbet de îndoială chiar şi în jurul credinţei noastre cele mai puternice. Nu suntem un popor fanatic şi, în loc să atacăm cu violenţă pe adversari, facem o

(Continuare în pag. 34)

HOMO EPIGRAMATICUS

MÂNIA DE A FI ROMÂN

DESCURCĂREAȚA

Ea ştie viaţa cum s-o ia,
Căci are daruri neştiute:
Virtutea de a renunţa
Şi reunţarea la virtute.

ELIS RÂPEANU

DERUTĂ

Suntem din ce în ce mai derutaţi,
Cu preşedinţi, prinţi, regi şi împăraţi,
Că nu ştiu ce suntem cu-adevărat,
Republică, Imperiu sau Regat?

NICUŞOR CONSTANTINESCU

MAREA ALBĂ

Marea Neagră mă frământă,
Însă mai mult mă-nspăimântă
Marea Albă... de hârtie,
Ce-o numim „birocraţie“.

GRIGORE LUPESCU

ÎN JURUL BRADULUI

Vom avea cu toții parte,
Sub aspecte multiforme,
De-o păpușă,-un tren, o carte,
Plus… pachetul de reforme!

CONSTANTIN CRISTIAN

OAIA, BRAND DE ȚARĂ

Cum s-a stârnit la noi văpaia
Pornită de la domnii culți,
Acum – ca brand de ţară-i oaia...
Deşi măgari sunt mult mai mulți.

NAE BUNDURI

FILOZOFIA MEA

Eu nu cobor drapelu-n bernă,
Căci am un mare viitor;
Prostia-n lume e eternă,
Deci voi pleca… nemuritor.

ION DIVIZA

NĂRAV ROMÂNESC

Românașii-s niște lei,
Duși de dracu’ în ispită;
Se mănâncă între ei...
Că nu pot să se înghită!

VALENTIN DAVID

ROMÂNUL ŞI EXPERIENŢA

Când la vot el merge-n turmă
Îmbrăcat curat, frumos,
Mintea lui, cea de pe urmă,
Tot nu-i este de folos...

FLORINA DINESCU DINU

CU PRIETENIE

Vă salut cu bucurie,
Din frumoasa Românie,
N-am plecat, iertați-mi vina,
Că aștept să sting lumina!

GEORGE EFTIMIE

POVESTE DE LA BLOC

La noi, pe scară, toți copiii-s frați,
Iar mamele sunt veșnic consolate:
Când soții lor, la muncă, sunt plecați,
Vecinul... le rezolvă,-n timp, pe toate.

MIRELA GRIGORE

HOMO EPIGRAMATICUS

MÂNIA DE A FI ROMÂN

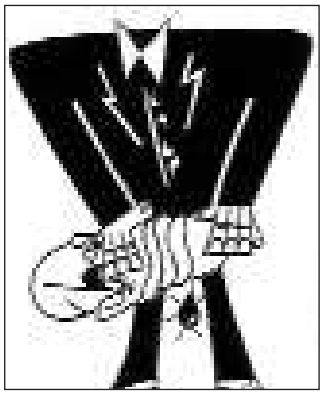

TELEJURNAL

Multe veşti sunt indecente,
Şi vă jur că nu suport
Să văd ştiri cu accidente,
Dacă nu-i măcar… un mort!

EUGEN ILIŞIU

FĂRĂ COMENTARII

Cum trăiesc în România,
Mă scutiți cu comentariul;
Eu îmi apăr sărăcia
Și izvorul ei, salariul!

JANET NICĂ

GÂND PATRIOTIC

E ţara noastră-nfloritoare
Şi o iubim chiar din pruncie,
Că-i datorie de onoare...
Dar câţi mai ştiu de datorie?

VASILE LARCO

PARADOX CULTURAL

Educaţi şi exigenţi,
Spectatorii, vai sărmanii,
Vin la teatru indulgenţi
Ca să vadă „Bădăranii“.

VASILE MANOLE

MIE CA EPIGRAMIST

Pe plaiul nostru mioritic,
Cum sunt o conştiinţă trează,
De ce-aş lucra, când pot să-i critic
Pe alţii care nu lucrează?!...

GHEORGHE BÂLICI

SUPĂRAȚI PE DUMNEZEU

Plângeau câțiva din satul meu
Că anu-acesta-au dus-o greu;
N-au fost zăpezi și inundații
Și nu au mai primit donații.

ION MICUȚ

SENECTUTEA ȘI MINTEA DE PE URMĂ

Vom spune, cred, deşi n-am vrea,
De-acele vremuri când votam:
Ce frumuşei eram cândva
Şi ce puţină minte-aveam!

GEO FILIŞ

VIAȚĂ DE BOEM

Noaptea cântă la țambal,
Ziua doarme și nu-i pasă,
Că oricum îi vine-acasă
Ajutorul social…

MARIA CHIRTOACĂ

CARUSELUL CU EPIGRAME

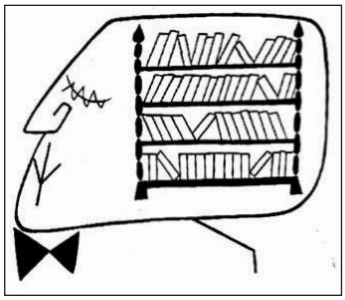

Dintre sute de peniţe

ARMA

Când întreaga omenire
Dă în patru zări alarmă,
Pentru supravieţuire,
Chiar şi râsul e o armă!

Elis Râpeanu

EPIGRAMA

Operă în armonie –
Falsitatea o demască;
Cei luaţi la ochi, se ştie,
Nu au vreme... să citească.

Ioan Şiman

CĂMAŞA

Este, după cum văd eu,
Între haină şi maieu,
Cum un soţ poate să fie
Între soacră şi soţie.

Ionel Jecu

CONSTATARE

Omul e de la natură
Întuneric şi lumină:
Cu o mână se închină,
Cu cealaltă mână fură...

Maria Chirtoacă

CONDUCĂTORII NOŞTRI

Adepţi fanatici ai credinţei,
Ne-au dus pe drumul pocăinţei
Mai mult decât făcură zeii:
Au convertit la post şi-ateii!

Florina Dinescu-Dinu

MODA ZDRENŢELOR

Moda asta consacrată
Peste tot e cam la fel,
Că bugetul meu arată
Ca nădragii lui Dorel!

George Eftimie

ŞEFUL MEU E OM VALABIL

Când şeful meu câştigă mult şi bine,
E foarte-atent, nicicând nu se dezminte,
Împarte tot, aşa cum se cuvine,
Luându-mi jumătatea dinainte.

Mirela Grigore

TELEVIZIUNEA PUBLICĂ

Avem o tele-şuşanea,
Ce cheltuieşte o avere,
Ca să ne poată delecta,
Cu... accidente rutiere.

Eugen Ilişiu

REGRETUL UNUI FOST BURLAC

Nuntă mare am făcut,
Să termin cu burlăcia;
Frumuseţea a trecut,
Dar nu trece căsnicia!

Rodica P. Calotă

GEOPOLITICĂ

Port căciulă şi mănuşi,
Împrejur sunt toate sloi
Şi-i vânt rece dinspre ruşi...
Semn că se gândesc la noi!

Mihai Sălcuţan

CARUSELUL CU EPIGRAME

Dintre sute de peniţe

PROBLEME ÎN CUPLU

De-o vreme, nu s-au întâlnit deloc,
Deși-ntre ei nu-i o distanță mare,
Ci doar așa, de câteva picioare...
(Picioarele vecinelor din bloc!)

Vali Slavu

CONFRATE EPIGRAMIST

Ce-afirmă-aici nu-i nicio noutate
Și se constată astăzi, așadar:
Ajuns epigramist cu greutate,
El scrie-acum cu „lipsă la cântar“!

Mihai Haivas

TIMIDITATE

Precum colegii mei artişti,
Din fire sunt un tip sfios;
Cum văd o fată la nudişti
Cobor privirea jos, jos, jos.

Radu Ionescu-Danubiu

DEZVĂLUIRE

Epigramiștii-n mod frecvent,
Chiar ăia unși cu alifii,
Când sunt în pană de talent,
Încep să scrie... poezii.

Janet Nică

EPIGRAMA

Văd c-asemui, dintr-o dată,
Epigrama cu o fată;
Dar să nu faci o eroare,
S-o confunzi cu-o fată mare!

Nicuşor Constantinescu

COMPLEXUL „GOD“ PE FACEBOOK

Sunt asaltat de *like*-uri, *comm*-uri,
share-uri,
Încât mă simt din ce în ce mai bine,
De parc-aș fi ajuns deja în ceruri...
De unde spun blajin: „Veniți la Mine“!

Dan Norea

VOLUMUL MEU DE EPIGRAME

O carte scrisă cu mândrie,
Pe care am autograful,
A stat un an în librărie…
Şi a atins-o numai praful.

Nae Bunduri

APRECIERE

E limba noastră ca un lan de grâu
Ce unduieşte-n soare, curge râu,
Dar, din păcate, uneori suspină
Că-i inundat cu boabe de neghină.

Vasile Larco

CULMEA ELOCINȚEI

Epigramist monden,
Apreciat postum,
Scria într-un catren
Cât alții-ntr-un volum.

Valentin David

EPIGRAMA

Un catren deosebit
Şi un stimulent moral,
Ce-i dă vieţii apetit,
Într-un comprimat... oral.

Vasile Manole

CONCURS

Tema: TOP EPIGRAMA „La modă“

Întâi de toate, avem un lider de etapă – surpriză. Deşi ameninţau de mult granzii, iată, a venit vremea ca asociaţia hunedoreană să puncteze decisiv şi să preia tricoul galben, de etapă, secondaţi de gruparea buzoiană, care începe tot mai hotărât să devină un reper.

Continuă forfaitul nefericit al braşovenilor, precum şi cel de orgoliu al vâlcenilor. Oarecum în scădere de viteză sibienii de la Olahus, deşi, dacă ne uităm la punctaje, între locul 4 şi 10 sunt numai 15 sutimi, care pot proveni inclusiv de la rotunjiri. Aşa că, rugăm a se lua acest clasament ca pixelul albastru al lui Băse, adică relativ.

Ambiţioşi, râmnicenii săraţi continuă să bată la poarta consacrării, şi, până acum, iată, ies din nou peste ultimul loc. Dar atât cu poveştile, să vedem epigrame din concurs.

Club/Cenaclu	Total	Medie
Club HD	14.50	7.25
NIGRIM Buzău	14.17	7.08
AEM Chişinău	14.17	7.08
CUC Constanţa	14.17	7.08
CUS N. Olahus, Sibiu	14.17	7.08
GLUPI Iaşi	14.17	7.08
SATIRICON Cluj Napoca	14.00	7.00
II QUINTUS Ploieşti	14.00	7.00
CEO Craiova	13.75	6.88
VERVA Galaţi	13.67	6.83
ALPI Iaşi	12.67	6.33
SPINUL Baia Mare	12.67	6.33
CINCINAT PAVELESCU Buc	12.50	6.250
RIDENDO Timişoara	12.33	6.17
AG PE RIME Piteşti	11.83	5.92
AL SIHLEANU Rm. Sărat	11.50	5,75
HOHOTE Tg. Jiu	10.33	5.17

D.N.A.

Să îi scriem odă,
Că n-o fi „bau-baul“;
Azi, cel mai la modă
Este D.N.A.-ul!

Constantin Mîndruţă

EPISTOLĂ CĂTRE MIHAI VITEAZUL

Pe-ntinsul României Mari
E mult schimbată moda, Vodă:
Ieri se purtau opinci, iţari,
Azi e... corupţia la modă!

Vasile Larco

CONTINUITATE

Ca în socialism, se-nchină,
Preşedintelui o odă;
Şi-a rămas de-atunci rutină,
Dar... „la modă“!

Liviu Zanfirescu

TATUAJE

Sunt tatuate generos -
Că-n modă vor să fie-n frunte –
Pe gât, buric sau chiar mai jos...
Dar nu intrăm în amănunte!

Liviu Kaiter

SPECIFIC CĂSĂTORIEI UNISEX

Cunosc un tip bătut de soartă
Şi viaţa de coşmar ce-o are
Cu soacra mică – azi se poartă! –
Că este tot o soacră mare.

Ion Ruse

LA MODĂ

Asta-i moda ce-i în trend
Pentru-aproape tot poporul:
Ne-mbrăcăm la second-hand
După ce-a crescut ROBOR-ul.

Vasile Manole

TREND

Tributari unei tendinţe care
Se impune tot mai mult pe piaţă,
El se epilează pe picioare,
Ea îşi lasă barbă şi mustaţă.

Florin Rotaru

HAINE LA MODĂ

E naftalina ce miroase
Şi face lumea să dispere,
Căci şi în Parlament şi-n case,
E second-handul la putere!

David Valentin

CONCURS

HAINĂ LA MODĂ

E-o ținută mai luxoasă
Ce-i un strai cum e oricare,
Însă nu-ți acordă clasă
Dacă nu ai tu valoare.

Mihai Sălcuțan

ODĂ

După noile canoane,
Voi cânta şi eu o odă
Unuia, de la butoane
...că-i la modă.

V. Predescu

METROSEXUALISMUL CA MODĂ

Se poartă corpul epilat,
Cu o cămaşă roz, mulată,
Că azi un tânăr nu-i bărbat,
De nu-i măcar un pic şi fată.

Stelică Romaniuc

MODA FEMININĂ

Moda-aceasta, pot să zic,
A ajuns la apogeu,
Că n-ascunde chiar nimic
Din ce vreau să văd şi eu.

Nicolae Mihu

LA MODĂ

Spun unii azi c-ar fi la modă
Trecutul să ni-l cultivăm!
Să-l înviem pe Țepeş-Vodă
Şi pe vecie să-l votăm!

Viorel Dodan

DILEMA EXISTENȚIALĂ

În vremi de plastic şi beton
Mă simt însingurat şi trist;
Cum n-am nici „*feisbuc*“ nici „*smartfon*“,
Încep să cred că nu exist.

Ioan Fîrte Adi

D-ALE MODEI

Azi minijupa e abandonată;
Prea mare parte dezgolea din trup;
La modă este şlițul care-arată
Şi tot ce ascundea un minijup!

Ioan Frențescu

MODA „ZILELOR“ DE TOT FELUL

Cum proclamat e-n fiecare zi
Un fapt anume să ne amintească,
Propun o zi a oamenilor vii,
Dar cine dracu' s-o sărbătorească?

Gheorghe Șchiop

O, TEMPORA!

Căsătoria nu mai e la modă,
Căci actele-s, acuma, de prisos,
Dar, din păcate,-i singura metodă
S-ajungi la un divorț spectaculos!

Vali Slavu

TREND...

Au odrăslit pe-al modei trunchi
Nădragi cu găuri în genunchi,
Spre-a exprima cu sens profund
Că suntem nişte rupți în fund...

Neculai Lunca

POLITICIENI...

Când îi văd la patru ace
Cred că nu mă-nşeală flerul:
Se-nțolesc de la Versace,
Dezbrăcându-şi caracterul!

Adrian Grăjdeanu

ÎN SFÂRŞIT, ÎN RÂND CU LUMEA!

În viață n-am găsit metoda
De-a fi din cei mai arătoşi,
De-aceea-mi pică bine moda
Cu pantalonii zdrențăroşi.

Mihai Teognoste

MODA IMPERIALĂ

Cu tancuri şi maşini blindate,
Călătorind din loc în loc,
La modă e să-mparți dreptate,
Chiar dacă nu o ai deloc!

Gheorghe Bâlici

(Continuare în pag. 29)

CONCURS

Rezultatele concursului „EPIGRAMEI"

Tema: *„Casă, dulce casă!"*

Caracteristica concursurilor acestei ediţii a fost calitatea! Demult nu am mai fost puşi în dificila situaţie de a nu putea, efectiv, să departajăm, atât câştigătorii, cât şi epigramele selectate pentru publicare. Ca dovadă, iată, o pagină nu a mai fost nicicum de ajuns! Până la urmă, a trebuit să ne închidem în casă, dulce casă, ca să decidem, totuşi, un câştigător. Acesta este dl. LIVIU GOGU, din Buzău, cu epigrama de mai jos:

O, CASĂ, DULCE CASĂ...

Refrenu'-mi sună în urechi,
Că-i despre casa unui mahăr,
Ce şi-o făcu... pe fierul vechi,
Din fosta fabrică de zahăr.

Repetăm, a fost foarte greu să decidem, pentru că şi restul epigramelor a fost de excepţie. Dovada:

CASA DULCE

Muncind „afară" singur pentru asta,
A ridicat-o greu, din temelii,
Iar doi vecini i-au ajutat nevasta...
S-o umple cu o droaie de copii.

Iulian Citer Marinescu

ŢARĂ DE DOR

Ţara – vede orişicine –
E un stup, o dulce casă
Iar în ea trudesc albine...
Pe când trântorii-s la masă.

George Ceauşu

NOSTALGII

A avut o slujbă grasă,
Şi-acum casa, dulcea casă,
Singură sclipeşte -n soare...
El e-n alta, la răcoare !

Rodica P. Calotă

DIN FLORI

De flori e casa-nconjurată
Şi lipsa unei căsnicii
Nu a constituit vreodată
Motiv de-a nu avea copii.

Nicolae Căruceru

CASĂ, DULCE CASĂ…

Spre străini, din dulcea casă
Ne-au împins încet-încet
Guvernanţii noştri, ca să
Nu mai facem diabet...

Maria Chirtoacă

CASĂ DULCE, POFTĂ MARE

Se-nvârte casa-i după soare,
E fericit cu-al său destin
Şi totuşi, vrând ca să compare,
A mai „gustat" şi-un alt cămin...

Florina Dinescu-Dinu

SPERANŢĂ CONJUGALĂ

Când pregătită-i să se culce,
Cu şoaptă caldă, languroasă,
Te cheamă soaţa-n casă, dulce,
Ca să...

Alexandra Dogaru

GURA LUMII

O casă cum o alta nu-i,
Se zice că ar fi din mită,
Dar ca şi dânsul, poţi să spui,
E foarte bine-acoperită!

Gheorghe Eftimie

CASĂ, DULCE CASĂ

Din dulcea casă, românaşii,
Cu-ndemn primit de la prea-nalţii,
De ani şi ani, îi poartă paşii
Şi scot rahatul pe la alţii.

Geo Filiş

LA NOI ACASĂ

La vremuri grele ce ne-apasă,
Nu pot să tac, nu sunt umil,
Iar casa noastră, dulce casă,
E cămăruţa din exil.

Mirela Grigore

(Continuare în pag. 39)

CONCURS

(Continuare din pag. 27)

* * *

În vremi trecute, dragii mei,
Ca fapt firesc, sub mândrul soare,
La modă-au fost bărbații grei,
Iar azi, femeile ușoare!

Janet Nică

* * *

La modă este Internetul,
Ce strânge-n jurul lui poeții,
La modă-s circul și pamfletul,
Dar, mult mai mult... analfabeții!

Any Drăgoianu

Clasamentul final indică o oarecare reașezare a polilor epigramatici. Dacă prezența moldovenilor și a sibienilor în frunte nu e o surpriză, ascensiunea hunedoreană și prăbușirea brașovenilor este. Cu observația că ambele poartă (în sensuri diferite) pecetea bazării pe unul-doi epigramiști și atât. Dacă HD-ul umoristic nu va mai racola și alte resurse locale, supremația lor nu va dura mult.

Bucurie avem să vedem încă niște noi apariții care sperăm să progreseze în timp: Cenaclul Al. Sihleanu, de la Râmnicu Sărat și se încălzește pe margine gruparea din Câmpulung Muscel. Păcat că orgoliile exacerbate de la vârf au frustrat clubul vâlcean de o participare care i-ar fi dat șansa să se afirme. Păcat că tulcenii și brăilenii nu reușesc să se adune.

În rest... confirmări.

TOP E Clasament final 2017

	Club/Cenaclu		Nr. 79	Nr. 80	Nr. 81	Nr. 82	Total	Medie
1	Asociația Epigramiștilor din Moldova (AEM)	Chișinău	6.58	7.58	7.67	7.08	28.91	7.23
2	Clubul umoriștilor NICOLAE OLAHUS	Sibiu	7	6.75	7.5	7.08	28.33	7.08
3	UMOR HD	Hunedoara	6.58	7.17	7.33	7.25	28.33	7.08
4	Clubul Epigramiștilor Clujeni SATIRICON	Cluj-Napoca	6.5	7	7.42	7	27.92	6.98
5	GLUPI	Iași	6.42	7.17	7	7.08	27.67	6.92
6	Clubul Umoriștilor Constănțeni	Constanța	5.92	7	7.17	7.08	27.17	6.79
7	Cenaclul Umoriștilor NIGRIM	Buzău	6.25	6.75	7	7.08	27.08	6.77
8	Clubul Epigramiștilor „Ion Ionescu Quintus“	Ploiești	6.17	6.92	6.92	7	27.01	6.75
9	Clubul Umoriștilor VERVA	Galați	6.5	6.83	6.83	6.83	26.99	6.75
10	Cenaclul Epigramiștilor Olteni	Craiova	6	6.33	7.17	6.88	26.38	6.60
11	ALPI	Iași	6.35	6.42	7.25	6.33	26.25	6.56
12	Cenaclul de Satiră și Umor RIDENDO	Timișoara	6.25	6.17	6.67	6.17	25.26	6.32
13	Clubul Epigramiștilor SPINUL	Baia Mare	5.83	5.67	6.67	6.33	24.5	6.13
14	AG PE RIME	Pitești	4.75	4.75	4.67	5.92	20.09	5.02
15	Clubul Epigramiștilor „Cincinat Pavelescu“	București	5.42	0	6.5	6.25	18.17	4.54
16	Cenaclul HOHOTE	Tg. Jiu	5.75	6	0	5.17	16.92	4.23
17	Clubul Epigramiștilor Brașoveni	Brașov	6.42	6	0	0	12.42	3.11
18	Cenaclul „Al Sihleanu“	Rm. Sărat	0	0	6.17	5.75	11.92	2.98

CONTRIBUȚII

6 ȘI 9: Mama spală vasele, Noi ne dăm de-a-ndoasele…

note pentru lucrarea:
„Epigrama ca fenomenologie a socialului: o perspectivă sociologică“

Drd. Alexandra DOGARU – ***Consilier editorial, editor (Editura Sagittarius, Iaşi, până în anul 2003), traducător de carte. 15 cărţi publicate – traduceri din limbile franceză şi engleză în română. Studii superioare –Filologie (franceză-engleză) studii europene (master), în prezent, doctorand in Sociologie. Epigramistă de viitor, membră a Cenaclului RIDENDO, Timişoara.***

Vă mai aduceţi aminte de „*ţomanap*“?

Jadis et naguère... Demult şi nu tare demult... înainte de Anno Domini 1989, când nu existau telefoane mobile, mp3, tablete sau alte „cuceriri“ tehnice care mobilează acum spaţiul gnoseologic al copilăriei încă înainte de învăţarea primelor taine ale scrisului şi cititului (*Am învăţat cu griflu pe tăbliţă / Şi educaţia mi-a fost completă, / Azi nepoţelul chiar şi pe oliţă, / Se joacă şi învaţă pe tabletă.* Petru Miloş, Evoluţie), ...când în orizontul de aşteptare al copiilor şi adolescenţilor nu prea existau asimetrii – nu prea aveau *cum* să existe, ei bine, *pe Atunci*, în lungile călătorii cu trenul personal (!) jucam „*ţomanap*“ (ţări-oraşe-munţi-ape-nume-animale-păsări). Cuvinte din cele şapte paradigme generoase se înlănţuiau în configuraţii înflorite, de fractali lexicali, al căror vârf generator se întorcea uneori prin puncte deja parcurse, proiectând noi dezvoltări... şi dacă n-ar fi fost pârdalnicele (*damn!)* cuvinte terminate în două consoane care nu puteau sta la începutul niciunui cuvânt, cu excepţia, poate, a unor toponime din ţinuturi exotice, la care cultura generală a elevilor nu ajungea pe atunci (iar acum le-ar putea descoperi în câteva secunde prin căutări pe internet), se putea *bisocia* mult şi bine!

Aşadar, vorbim despre o activitate ludică, la fel de incitantă, în toate registrele sale luminoase, la orice vârstă. *Ţomanap* nu necesita resurse exterioare, doar cunoştinţe de cultură generală, pe care le punea în mişcare, făcând să scânteieze fosforul minţii; provocarea potenţa găsirea de soluţii, iar exerciţiul netezea trecerea în jocul vieţii, unde puţinătatea resurselor exterioare sau/şi cenzura politică stimulau ingeniozitatea, inventivitatea. Mai mult decât o simplă asociere, actul creator este o *bisociere* a două sau mai multe *cadre de gândire* aparent incompatibile. Definită în ton cu această primăvară, *bisocierea* este un mod de a alcătui un buchet inedit, cu flori culese din grădini diferite ale minţii, în iureşul comparaţiilor, abstractizărilor, clasificărilor, analogiilor şi metaforelor – totul cu superviteză, concomitent cu toate celelalte procese fiziologice.

Desigur că *jucătorul* îşi alege scena cea mai promiţătoare: *Expoziţie pe viu: // „Primăvara-n Bucureşti“, / Florile-s din Cişmigiu, / Fluturii sunt din Ploieşti.* (Vasile Tacu, *Picturală – mulţi oameni de artă migrează de la Ploieşti la Bucureşti*); cu toate simţurile vigile, ba chiar şi cu suplimentarul ochi din ceafă actualizat în cadrul unor roluri sociale: *Ca un vestigiu din timpi mitici / observ că ochiul pineal / mai funcţionează-n mod normal / la soacre, umorişti şi critici!* (Margareta Faifer, Ochiul pineal).

Savoarea umorului vine din complicitatea receptorului, care ştie că i se pregăteşte ceva, iar cu cât este mai mare surpriza, cu atât este mai mare satisfacţia spiritului. În timp ce i se creează auditoriului aşteptarea unui deznodământ compatibil cu o anumită matrice, o poantă înlocuieşte matricea originală cu una alternativă, creând efectul comic. Structura unui fapt de umor este aşadar în mod fundamental o capcană (Arthur Koestler): *A învăţat trecând prin ani / Zicala care-i prinde bine: / „Să nu dai cinstea pe ruşine“ / Şi n-o mai dă decât pe bani.* (Ioan Pop, Concluzie); sau: *Mi-e mai clar ca înainte: / Epigrama de valoare / Nu stă-n jocul de cuvinte, / Ci în jocul de „picioare“!* (Nicolae Zărnescu, O epigramistă graţioasă a fost premiată, în: ***Pledoarie pentru epigramă***, **2007**) .

Cogniţia se naşte între coparticipanţii la discurs, întrucât *umorul devine un alt nivel de legitimare a ceea ce oamenii «ştiu» deja* (David Feltermate): *Ajuns în lut, aici, în fine, /*

→

CONTRIBUȚII

Slăvită-n veci să fie clipa! / Mă-mpac cu viermii mult mai bine / Decât afară, cu Xantipa! (Alexandru Clenciu, Autoepitaful lui Socrate).

Sunetele şi cuvintele însele încep să se joace, să nesocotească în mod permis regulile, *dându-se de-a-ndoasele...* La nivelul unităţii lexicale, sunete sau grupuri de sunete îşi schimbă locul, iar metateza poate cocheta cu calamburul: (Marc) Aureliu devine, în discursul jupânului Dumitrache din *O noapte furtunoasă* (Marc) *Aoleriu* – aoleu!… Lipsa de cultură politică a jupânului Dumitrache şi a amicului său politic, ipistat, Nae Ipingescu naşte confuzia între *sufrágiu* şi *sufragíu*, unde accentul se joacă în omografe: „*...+ *nu vom intra pe calea viritabilelui progres, până ce nu vom avea un sufrágiu universale... *...+ bate în ciocoi, unde mănâncă sudoarea poporului suveran... ştii: masă... sufragíu*...".

La nivelul frazei, metateza glisează obiectele dorinţelor când junele Rică Venturiano, înflăcăratul demagog care *și-a pierdut uzul raţiunii*, declamă: „*Te iubesc precum iubeşte sclavul lumina și orbul libertatea.*". Iată, însă, că *se dau de-a-ndoasele* şi **numerele**, nu doar cuvintele! Clenciul întregii nopţi furtunoase caragialiene este un veritabil ***calambur social***, un joc de situaţii întemeiat pe echivoc, generat de un număr care a fost răsturnat accidental. Jocul trecerii dintr-un număr în altul printr-o simplă schimbare a perspectivei întoarce totul cu susul în jos, nimeni nu mai e sigur de nimic, iar rezultatul este o savuroasă construcţie *bisociativă*:

„*– Mă rog, pardon, vina nu este nici a mea, nici a dumitale, nici a madam Ziţii: este a tăbliţii de la poartă… Dumneaei îmi scrisese că şade la numărul 9… am văzut la poartă numărul 9 şi am intrat.*

– Aşa e; asta meşterul Dincă binagiul mi-a făcut-o; a tencuit zidul dela poartă şi mi-a bătut numărul 6 d'andoasele; să-l pui mâine să mi-l întoarcă la loc, să nu mi se mai întâmple vreun conflict."

Răsturnarea neintenţionată a numărului 6 de la poarta jupânului Dumitrache Titircă, *cherestegiu şi căpitan în garda civică*, zis *Titircă Inimă-rea*, face ca acest număr să devină 9 şi să genereze o suită de confuzii care ar putea lesne degenera în crimă pasională, dacă n-ar fi exploatate în registru comic, construind o iscusită demonstraţie a fragilităţii hotarului dintre tragic şi comic.

Drama socială în sine poate fi considerată o comedie, întrucât noi toţi, ca actori sociali, suntem într-o măsură mai mică sau mai mare conştienţi că *rolurile* pe care le jucăm sunt *instituţionalizate* şi nu se suprapun în întregime cu *cine* suntem, adică nu există un raport convenabil între individualitate şi rolurile pe care le asumăm. În acest context, drama socială ne poate face prizonierii jocului – şi atunci întruchipăm ipostaza tragică – sau privim acest *joc* ca pe o dramă şi **râdem**, pentru a transcende interpretarea (rolului) şi regulile acesteia.

Numărul 9 este numărul complet şi complex, miezul cald şi luminos al omului animat de iubirea necondiţionată, altruistă, este conştiinţa care îl deosebeşte esenţial de vertebratele aflate până la el pe scara evoluţiei. Parodiat, acest număr proiectează pastişa iubirii, umbra caraghioasă a amorezului înflăcărat care va executa, ca un bărbătuş umflat în pene, un adevărat dans nupţial circular, trecând de la emfază la confuzie şi spaimă, ieşind din odaia Vetei pe schelele de afară şi revenind apoi de pe schele în aceeaşi odaie, plin de var şi alb ca varul, iar în final îşi regăseşte tonul trufaş al discursului demagogic, patriotard.

Când numărul 9 îşi schimbă centrul de greutate de sus jos, devine 6, lumina scade (Veta „micşorează lumina lămpii de tot"...), atmosfera îngheaţă, inima împietreşte, iar ego-ul devine stăpân nemilos (Titircă Inimă-rea). Inima tace şi vorbeşte mintea, care ţese coşmaruri, îl ridică şi îl coboară pe om pe valurile iluziei...

Umorul, acest fenomen sociologic cu care toţi suntem familiarizaţi, este comun tuturor societăţilor umane, deşi ceea ce declanşează râsul diferă. Registrul în care râdem ţine de profilul moral al omului: când râdem împreună cu alţii, ne aflăm în zona luminoasă, constructivă, a umorului care înnobilează spiritul uman prin capacitatea sa de a corija, cu ajutorul verbului inspirat, urâţenia şi strâmbătatea: *O epigramă e un joc matur / Al cărui scop mi-e lesne să-l explic: / De eşti deştept, te scapă de-un cusur, / În caz contrar... nu poţi păţi nimic.* (Francisc Gavrileţ, Definiţie epigramatică, 2007). Umorul epigramatic luminos poate fi şi generator al unei euforii cu accente bahice: *Unul întrebat în cramă / Ce-i aceea epigramă / A răspuns puţin*

(Continuare în pag. 35)

EVENIMENT

Noi frontiere depășite la „UMOR FĂRĂ FRONTIERE" – Vama, 2017

În perioada 1–3 septembrie 2017, în comuna bucovineană Vama, din Judeţul Suceava, s-a derulat ediția a VI-a a CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE LITERATURĂ SATIRICO-UMORISTICĂ, „UMOR FĂRĂ FRONTIERE ÎN ȚARA DE SUS", eveniment organizat de CENACLUL LITERAR „NECTARIE", Vama – Bucovina, cu sprijinul revistei de istorie, literatură și umor „SURÂSUL BUCOVINEI". Concursul internațional de literatură umoristică a cuprins trei secțiuni: epigramă, poezie satirică și proză scurtă umoristică, tema concursului pe anul acesta fiind: „***Mândria înflorește în prostie***".

Vineri, pe 25 august 2017, directorul festivalului, dr. Sorin Cotlarciuc, ne-a comunicat laureaţii evenimentului cultural din Bucovina, care sunt următorii:

EPIGRAMĂ:

Premiul 1: Gheorghe BÂLICI (Chișinău):

SINCERITATE

Chiar dacă-n rolul ei anost
Mândria e prostie mare,
Sunt iarăși mândru ca un prost,
Când pot să scap de-această stare.

SFAT PENTRU ORICE EVENTUALITATE

Mândria cu prostia bine
Se-mpacă, însă tu fă saltul:
Când vezi că prima-ți aparține,
Cealaltă s-o observi la altul.

LECȚIA ISTORIEI

Tiranu-ajuns în mare post,
Cu-amenințare cu năpasta,
Așa cum e,-ngâmfat și prost,
E admirat și pentru asta!...

Premiul 2: Liviu GOGU (Buzău):

LEAC INFAILIBIL (MIE ÎNSUMI)

De moarte să nu te ferești,
Accept-o ca dar, cu mândrie,
Respect să-i arăți, s-o cinstești;
Doar ea te-o scăpa de... prostie.

CONSTATARE

În țara-mi mândră, de baladă,
Ajunse azi prostia-n floare;
Fiindcă, cert, nu-i o-ntâmplare
Că dăm în gropi... pe orice stradă?

ARMONIE CONJUGALĂ

Ea îi e fală și mândrie,
Trăiesc iubirea ideală:
El o iubește în prostie;
Tot în prostie, ea-l înșală.

Premiul 3: Nicolae BUNDURI (Braşov):

MÂNDRIA FLOAREA PROSTIEI

Născută numai din prostie,
Mândria omului cu zel,
E floarea de la pălărie...
Cu rădăcina-n cerebel.

LES FRUITS DU MAL

Se zvonește de mândrie
Că în mod impertinent,
Înflorește în prostie...
Și rodește-n Parlament.

MÂNDRIA ÎNFLOREȘTE ÎN PROSTIE

Când în prostie-n mod bombastic,
Se nasc infatuări – nedemn,
Mândria-i trandafir de plastic...
În vaza capului de lemn!

Alte clasamente: **POEZIE SATIRICĂ**: **1. Laurenţiu Ghiţă** (Bucureşti); **2. Lucian Perţa** (Vişeul de Sus); **3. Petru Brumă** (Constanţa). **PROZĂ SCURTĂ UMORISTICĂ**: **1. Ananie Gagniuc** (Constanţa); **2. Violeta Urdă** (Bucureşti); **3. Florentina Loredana Dalian** (Slobozia).

La cele trei secţiuni de concurs, după declaraţia dr. Sorin Cotlarciuc, au fost peste 150 de participări, cu menţiunea că au fost concurenţi care au participat la toate cele trei secţiuni. Festivitatea de premiere a avut loc la Căminul Cultural Vama, şi a mai prilejuit şi lansarea volumelor: „***Zâmbete… cu Vio şi Noni***", autori – Violetta Petre şi Ananie Gagniuc „***Umor fără Frontiere la cinci ani de mandat***" – antologia Cenaclului Nectarie, „***Seducţia înţelepciunii***", autor – Sorin Cotlarciuc dar şi

→

HOMO EPIGRAMATICUS

Aleșii noștri...

FUZIONARE DE PARTIDE PRIN ABSORBȚIE

E desigur cazul care
Ilustrează un tipic,
Unde peștele cel mare
Îl înghite pe cel mic.

Mihai Haivas

TACTICĂ DEMOCRATICĂ

Azi, rezistă-n blândul iad,
Dovedindu-și, astfel, zelul,
Doar guvernele ce cad...
La-nvoială cu Bruxelles-ul!

Janet Nică

ALEȘII NOȘTRI ȘI DRAGOSTEA DE ȚARĂ

Tot mai multă lume înțelege
Care e deviza lor de-onoare:
Apărarea țării este lege!
(Apărarea ei de... bunăstare!)

Ioan Toderaşcu

TRISTEȚE CONTEMPORANĂ

De la un timp, în România,
În concordanţă cu beleaua,
Nu ne mai cântă ciocârlia,
Pe cât ne cântă cucuveaua.

Radu Ionescu-DANUBIU

PĂSTRAREA TRADIȚIEI

Cu democraţii la putere
Ca şi pe timpuri, iei un blid,
Te-aşezi şi tu în rând la miere,
Şi arăţi carnetul de partid!...

Gheorghe Bâlici

VACANȚĂ PARLAMENTARĂ

Când Parlamentul e plecat,
Şi sala-i goală, spaţioasă,
Îl vezi pe spicher întristat,
De parcă nu i-s boii-acasă!

Ion Diviza

conferinţa „SĂ FII ROMÂN“, cu actorul emerit Dan Puric, producătorul evenimentului fiind Ionuţ Drăgotesc. Mai amintim recitalul de excepţie al caricaturistului Costel Pătrăşcan, acompaniat de Daniel Iancu, într-o cascadă de slide-uri asezonate cu muzică de cea mai bună calitate şi umor.

Tot pentru neuitare, să reţinem şi frumoasele seri de la Pensiunea Bianca, presărate cu un spumos concurs pe tema „***Cotnar***“, dar şi cu un senzaţional concert ad-hoc al noului prieten al epigramiştilor, cantautorul Daniel Iancu.

Laurenţiu GHIŢĂ

LECŢIA DE EPIGRAMĂ

(Urmare din pag. 21)

glumă şi gluma aceea adeseori loveşte mai departe la ţintă şi răneşte mai adânc decât orice îngrămădire de cuvinte pasionate. Suntem un popor de mehenghiu. I se pare cuiva că spunem una şi, de fapt, spunem alta, iar cine nu ne cunoaşte nu-şi poate da seama întotdeauna de ce nu am vrut să spunem. Acesta este fondul dominant în literatura noastră. |...| Nu ne codim să luăm ce vine de aiurea, ba ne ducem puţintel înainte în descoperirea de forme pe care mai înainte nu le cunoscusem, dar ne rezervăm fondul acesta al nostru care este ca o comoară ascunsă în sufletul neamului. Nu o punem în teorie, fiindcă e un lucru atât de complex şi de gingaş, dar, în practidă, el vine din instinct."

Nu cunoaştem altă specie literară căreia să-i dea atenţie un număr atât de mare de Academicieni şi mari personalităţi ale ştiinţei şi culturii. Acest lucru demonstrează impactul pe care-l are asupra spiritelor alese. Alături de alte scrieri umoristice, epigrama îmbogăţeşte literatura română. Se impune, aşadar, ca în Uniunea Scriitorilor din România să fiinţeze şi o Secţie de literatură umoristică.

Academicienii – cei din trecut şi cei de azi – sunt lumini care se aprind lângă noi, pentru noi şi pentru alţii, au fost şi sunt încă făclii arzânde pentru cauze nobile. Sunt oameni ai ideilor şi realizărilor care nu sunt la îndemâna oricărei persoane, chiar cu pregătire, realizări puse în slujba ţării, a generaţiilor prezente şi a celor care vor veni. Oameni sortiţi să rămână în eternitate prin opera lor ştiinţifică, literară, pedagogică, artistică, muzicală – cultură în deplinul înţeles al cuvântului. Sunt **Nemuritori**. Dorinţa de a-i aduce mai aproape, de a sublinia deschiderea lor spre umor, în general, spre epigramă, în special, rezultă nu numai dintr-o chemare veche, ci şi din datoria de a aşterne, pe hârtie, alăturarea de noi, epigramiştii, a unora dintre cele mai înalte minţi româneşti. Insist asupra faptului că aceşti oameni, prin muncă, cunoaştere şi creaţii şi-au cucerit libertatea interioară şi un loc privilegiat în cinstirea oamenilor. Toţi au o lumină iradiantă pe faţă, în suflet, în spirit. O lumină cu care s-au născut şi au intensifica-o în ani şi ani de acumulări, pentru a o revărsa şi asupra altora. Şi-au înmulţit „talanţii". Căci talentul, harul, necultivat, nedezvoltat e ca o floare care, neudată, nesăpată, se ofileşte şi se usucă. Şi, o viaţă întreagă, Academicienii şi-au dus crucea. A-ţi duce crucea e o metaforă ce sugerează chinul la care a fost supus Christos, obligat să-şi care crucea, s-o urce în spate pe Dealul Golgotei, făcând şapte opriri, pentru ca, apoi să fie răstignit pe ea, să urce la ceruri. Dar, la om, crucea mai depinde şi de el şi tot de el depinde dacă ea va deveni simbol al străduinţelor sale. Şi Academicienii nu numai că-şi poartă crucea de lumină, dar, pe ea, ei înşişi se crucifică încetul cu încetul. Şi, când procesul autocrucificării se încheie, ei se topesc şi lasă în loc acea cruce pe care au sfinţit-o cu propriul sacrificiu, cu dăruire de sine. Aceştia îl slujesc pe Dumnezeu, pe oameni, are loc un transfer de flacără – torţa care le dă lumină, se multiplică şi se transferă altor minţi. Şi multe din aceste torţe au luminat şi epigrama – specia literară pe care o slujesc multe condeie talentate din această ţară, oameni care, respectându-se pe sine, respectă şi produsul condeiului lor cu care ies în public. Un Academician numeşte epigrama „domnişoara" literaturii şi adevăraţii ei genitori n-o scot la bal în zdrenţe şi desculţă, ci în rochie scânteietoare şi cu pantofi cu tocuri înalte, ascuţite, să lase urme pe unde trece. Aceasta este epigrama căreia îi acordă atenţia Academicienii. În fond, şi un Academician e un om între oameni, are o viaţă particulară, trăieşte şi moare, iubeşte şi e iubit, e vesel şi trist, participă la evenimente din familie şi din colectiv, ciocneşte un pahar de vin cu prietenii şi... spiritele se încing, gluma naşte altă glumă şi, astfel, simte delectarea. Se mai spune o anecdotă, chiar un banc, un aforism, ba şi o epigramă. Pentru că am întâlnit Academicieni care ştiu o seamă de epigrame. Solidaritatea Domniilor lor cu această „domnişoară" o onorează şi o încurajează, iar autorii ei se simt mai siguri pe arta lor, conştienţi că sunt datori să onoreze atenţia care li se acordă.

În sufletul lui, fiecare epigramist aduce mulţumiri acestor înalţi reprezentanţi ai culturii şi ştiinţei româneşti, NEMURITORILOR, care nu uită că, din literatura română face parte şi epigrama. Aducem omagiul, respectul şi preţuirea noastră Academiei şi tuturor Membrilor ei – modelele noastre superioare întru ştiinţă şi cultură.

CONTRIBUȚII

(Continuare din pag. 31)

mahmur / Mustul când o fi matur. (Constantin Păun, Epigrama); alteori acționează ca un purgativ societal, menit să rezolve probleme intestine: *Știi de ce se pune-n ea / Câte-un fir de mătrăgună? / Dacă nu-i destul de rea / Epigrama nu e bună*... (Aurel Storin).

Definiția sociologică a umorului, ca „*interacțiune în care oamenii jonglează cu semnificații instituționalizate, într-o situație care ar trebui definită drept comică și amuzantă prin râs*“ (Anton Zijderveld), comportă și subiecte tabu. În logica umorului curativ, constructiv-corectiv, nu este permis a se face haz de acele mari drame în care un om ajunge prin jocul destinului și care îi curmă ascensiunea socială, slujirea societății și chiar viața. Prin urmare, dacă ieșim din umorul solidar (râdem împreună cu alții) și intrăm într-o opoziție cinică (râdem de alții), ...deja suntem *sub linie*, deschidem poarta întunericului din om, care se face auzit prin ironia șfichiuitoare, verbul caustic, distructiv, aducător al bucuriei malițioase. Totuși, malițiozitatea este sancționată când contrastează flagrant cu sentimentul majoritar al comunității: poetul Macedonski, în loc să amuze, a scandalizat societatea cu veninoasa epigramă arborată la trecerea Luceafărului în Eternitate: *Un X, pretins poet, acum / S-a dus pe cel mai jalnic drum. / L-aș plânge, dacă-n balamuc / Destinul său n-ar fi mai bun; / Căci până ieri a fost năuc / Și nu e azi decât nebun*.

Apropierea de zonele tabu este permisă ca tatonare, ca sugestie benignă: *Creditorul plin de sine, / Îl privea cu ochii-n patru: / Ascultați-mă pe mine, / Mortul ăsta joacă teatru*. (Dan Căpruciu, La moartea actorului datornic, *Sonatele sonete. Sonete epigramatice, epigrame, Oarecum sonate*, 2011); sau propunând o reconfigurare comică a dramei morții (a face haz-de-necaz): *Veniți, vă rog, doi câte doi, / Plus Sfântul Petru de la poartă, / Să joc și-n viața de apoi / Un poker la... o mână moartă!* (Grigore Vasile, Apelul unui cartofor, în: Cimitirul vesel, 2000).

Comparativ cu satira meschină a epigramei macedonskiene în reacție la moartea lui Eminescu, epigrama care urmează, fiind o satiră la adresa unui maestru al comicului, nu face decât să-i aducă defunctului un omagiu, căpătând valoare de epitaf prin luminarea unei nuanțe identitare a celebrului adormit întru Domnul. Iată cum *tonul (nuanța) face muzic*a: la moartea lui Molière, cunoscut pentru satirizarea consecventă a tagmei medicilor și farmaciștilor, aceștia își iau revanșa: *Quoi, donc, c'est le pauvre Molière / Qu'on emporte dans cette bière / S'écrièrent quelques voisins. / – Non, non, dit un apoticaire: / Ce n'est qu'un mort imaginaire / Qui se raille des médecins.* (*Ei, cum? Pe bietul Molière / Îl duc în raclă-nțepenit? / Se întrebau niște vecini. / Nici vorbă! zise un spițer: / E doar un mort închipuit / Ce pune doctorii pe spini!* – trad.n.).

Aici, faptul social și faptul literar, realitatea și ficțiunea se generează reciproc, într-un joc repetat între cauză și efect. Celebrul dramaturg francez Molière (Jean-Baptiste Poquelin), maestru al satirei comice, autor al comediei *Bolnavul închipuit* (Le Malade imaginaire), se întâmplase să-și dea obștescul sfârșit la ieșirea de la o reprezentație a piesei sus-amintite, care înfiera tagma medicală. În răspuns la acest deces, cineva care a semnat *Kraty L'Archivaire* i-a ticluit dramaturgului această epigramă plină de năduf, descoperită în prima jumătate a secolului al XX-lea, în arhiva de la Bibliothèque de l'Arsenal.

În acest caz, însăși viața a creat tristul **calambur social!...** Când roata karmei se învârtește, efectul devine cauză, personajele îmbracă o aceeași identitate *à tour de rôle* (rând pe rând), primind prețioasa posibilitate de a experia consecințele propriilor acțiuni. În secolul al XII-lea, rôle era sulul de pergament folosit la înregistrarea numelor de persoane și a informațiilor despre acestea; mai târziu, în secolul al XV-lea, expresia *tour de rôle* avea deja sensul cunoscut azi, fiecare la rândul său... Jocul de roluri (*jeu de rôle*) – ca tehnică sociologică, pedagogică, terapeutică etc. – autentifică principiul moral exprimat de proverbul *Ce ție nu-ți place altuia nu-i face*.

Noaptea furtunoasă caragialiană folosește tehnica tour de rôle pentru a-l ridiculiza pe trădătorul trădat: jupân Dumitrache se teme că amploaiatul de la Iunion atentează la pudoarea consoartei sale, iar Chiriac este bântuit de același spectru al *trădării în amor*, deși singur se plasează în ipostaza trădătorului trădat, când alternează cu superiorul său la favorurile Vetei. Aici Veta este cea care ține cele două pentagrame în mână, fără însă a beneficia de atuul versatilității lui Chiriac.

(Continuare în numărul viitor)

CARICATURA

Iulian Pena-Pai

Caricaturistul ploieştean Iulian Pena-PAI ne face deosebita onoare de a fi oaspetele revistei noastre în acest număr. Născut la Giurgiu, pe 14 aprilie 1948, a absolvit Şcoala de Arte Frumoase şi Colegiul Tehnic de Arhitectură şi a debutat la URZICA, în 1973. A participat la peste 400 de concursuri internaţionale, obţinând zeci de premii în ţară şi în străinătate. Iulian Pena-PAI a obţinut Grand Prix-ul concursului de caricatură la Skopje, Macedonia, concurs la care au participat caricaturişti din 46 de ţări. A avut un număr impresionant de expoziţii personale în ţară, dar şi în străinatate. Iulian Pena-PAI a fost recompensat pentru activitatea sa cu *Oscarul Caricaturii* la Tokyo, in 1991.

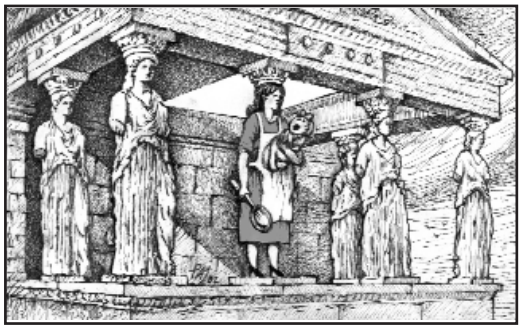

CONTRIBUȚII

Hai noroc și... sãnãtate!!!

BEȚIVUL
Viaţa-i dă cu picătura
Vinul şi ţărâna-n cupă:
Vinul îi deschide gura
Şi ţărâna i-o astupă.
Elis Râpeanu

AMOR, LA SENECTUTE
Cu sănătatea rebegită,
La anii mei – cu dame bine,
E vârsta cea mai nimerită
Să-ţi faci ruşinea de ruşine.
Nae Bunduri

DUPĂ PNEUMONIE
Femeile mă părăsesc
(O treabă foarte neplăcută);
Să-mi iau gonflabilă, gândesc,
Dar nici plămânii nu m-ajută!
Radu Ionescu-DANUBIU

MITING DE PROPORȚII
Ne parvine-acuma ştirea
C-au ieşit cu mic, cu mare,
Iar motivu-a fost *Unirea*.
(Câte-o sticlă fiecare).
Dan-T

PROGRES VIZIBIL
Un pol mi-a dat patronul la simbrie
Și nu mai sunt, în plus cu nişte lei,
La limita de cruntă sărăcie,
Ci-am avansat rapid… în centrul ei !
Valentin David

CÂRCIUMARUL
Dânsul este renumit
Nu știa de mită,
L-a îmbogățit subit,
Munca sa... cinstită!
George Eftimie

DRAGOSTEA CU NĂBĂDĂI DE LA VÂRSTA A TREIA
Intimitatea nu le este rea,
Ei se gândesc să facă mai de toate,
Se înțeleg din ochi... el vrea, ea vrea
Și-s liniștiți... niciunul nu mai poate.
Mirela Grigore

RISCURILE FERICIRII
Ieri mi-am tras gagică nouă,
Dar nu am avut noroc:
M-a pupat cu-atâta foc,
Că mi-a rupt proteza-n două...
Eugen Ilişiu

DE CRĂCIUN
Carne-avem, dar şi untură,
Răcituri şi tochitură,
După care şi surprize,
Reieşite-n analize.
Cătălina Orșivschi

UNUI CHEFLIU... DUPĂ CONCERT!
Cam uimit că, în cultură,
Muzici n-ai, cu băutură,
Se-apucă şi el, să scrie,
„Pe uscat“, o... *sifonie*!
Nicolae Peiu

URARE AMICALĂ
Dacă n-ai rotundă pungă,
N-ai nici sufletul pustiu;
Îţi urez o viaţă lungă,
Să mori tânăr, dar târziu...
Ioan Şiman

D-ALE NOASTRE

FIȚI PE FAZĂ! FIȚI PE FAZĂ!

◆ PRIMĂRIA, CONSILIUL LOCAL ŞI CENTRUL CULTURAL-SOCIAL **VIŞEUL DE SUS**, DESPĂRŢĂMÂNTUL VIŞEU-IZA AL „ASTREI“, CENACLUL DE UMOR „PUPĂZA“ organizează în 27– 28 aprilie 2018, cea de-a XVI-a ediţie a Festivalului Naţional de Satiră şi Umor „***ZÂMBETE ÎN PRIER***“.

Cu această ocazie se vor întâmpla următoarele concursuri:

I. CONCURS DE EPIGRAME CU TEMELE: „***Unde găina cântă, cocoşul tace***“ – 2 epigrame, „***Baron***“ – 2 epigrame (cuvântul trebuie să apară obligatoriu în catrene, se admite şi forma articulată, singular şi plural). Lucrările vor fi trimise în trei exemplare, cu motto şi plic închis, în care se va arăta identitatea, adresa şi datele de contact, până cel târziu în **data de 2 aprilie 2018, pe adresa: Muzeul de Istorie şi Etnografie, str. Libertăţii, nr. 7, Vişeu de Sus – 435700**, judeţul Maramureş, cu specificaţia: „**Pentru concursul de epigrame**“. La concurs pot participa epigramişti de pretutindeni, membri sau nu ai Uniunii Epigramiştilor Români.

II. CONCURS DE PARODIE: Concurenţii vor pritoci o parodie la poezia: „***În fiecare zi...***“, de Romulus Vulpescu. Pentru o mai eficientă valorificare, vă rugăm să redactaţi şi să trimiteţi parodia pe aceeaşi pagină cu poezia (stânga-poezia, dreapta-parodia). Şi parodia va fi trimisă în trei exemplare, cu motto, la adresa menţionată, **până la data de 2 aprilie 2018**.

III. CONCURS DE MADRIGALE CU TEMA „***Valea Vaserului***“. Lucrările (2 madrigale pe această temă) vor fi trimise aparte, în sistem motto, **la adresa Centrul Cultural-Social Vişeu de Sus, str. Libertăţii nr.7, cod poştal 435700, judeţul Maramureş, până la data de 20 aprilie 2018**.

IV. CONCURS DE GAZEL UMORISTIC CU TEMA „***Ţuica de prună***“. La acestă secţiune se vor trimite tot două lucrări într-un singur exemplar, în sistem motto, pe adresa menţionată mai sus. Organizatorii au introdus în concurs această secţiune în speranţa revalorificării în perspectivă umoristică a acestei specii cu formă fixă a poeziei.

V. CONCURS DE VOLUME: Pot participa volumele de umor (epigrame, fabule, proză scurtă, parodii, rondeluri, sonete), tipărite în perioada aprilie 2017 – martie 2018. Lucrările vor fi trimise în două exemplare până cel târziu în **data de 30 martie 2018** pe adresa menţionată, cu specificaţia: „**Pentru concursul de volum**“. Lucrările destinate concursului nu se restituie, ele intrând în fondul de carte al Centrului Cultural-Social.

◆ **Festivalul „ROMEO ŞI JULIETA LA MIZIL“, ediţia a XI-a.** Condiţii de participare:

POEZIE – patru poezii

EPIGRAMĂ – patru epigrame

Înscrierea se face pe **www.romeojulietalamizil.ro** sau **prin poştă: prof. Laurenţiu Bădicioiu, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu“, str. N. Bălcescu, nr.131, Mizil, Prahova, cod 105800**, cu menţiunea: pentru „**Romeo şi Julieta la Mizil**“, **ed. a X-a**

La concurs pot participa tinerii români de... orice vârstă (peste 14 ani) şi de pretutindeni!

ÎNSCRIEREA: 14.09.2017 – 10.12 2017. PREMIEREA: 27.01.2018, la Mizil.

Tema impusă, **MIZILUL,** este **doar** la secţiunea **Epigramă** şi **doar** pentru o singură epigramă. Celelalte trei epigrame au teme libere. Site util pentru documentare la temă: **www.romeojulietalamizil.ro**

Poeziile/epigramele trimise nu trebuie să fi fost publicate/postate până la anunţarea clasamentului. Un motto trebuie adăugat în FIŞA DE ÎNSCRIERE pentru ca, **numai ulterior jurizării, concurentul să poată fi identificat**. Textele trebuie scrise obligatoriu cu **Times**

→

D-ALE NOASTRE

FIȚI PE FAZĂ! D-ALE NOASTRE! FIȚI PE FAZĂ!

New Roman, font 11, CU DIACRITICE, fără alte sublinieri sau intervenţii. În caz contrar, organizatorii îşi rezervă dreptul de a elimina concurentul.

Cei ce nu au internet trimit materialele prin poştă, cu motto pe plic. În acelaşi plic va fi încă un plic închis, pe care e scris acelaşi motto şi conține fişa de înscriere: adresă, mail, telefon, ocupaţie.

Coordonatorii proiectului: prof. Laurenţiu Bădicioiu, prof. Victor Minea.

◆ **Concursul naţional „MIRCEA TRIFU, Ediţia a XIII-a.**

Tema impusă: „*cap/capete*“ (cu unul din aceste cuvinte în catren) – 2 epigrame şi ***Libere*** – 2 epigrame. **Termen (data poştei): 15 ianuarie 2018**, sistem motto, în 2 exemplare, scrise la maşină sau calculator.

Pot participa şi epigramiştii bucureşteni, dar numai pentru publicarea în volumul care se va edita, ca de obicei, la încheierea concursului.

Epigramele (catrene cu versuri egale – de 4–5 picioare prozodice, cu acelaşi ritm, cu poanta motivată de preambul şi nu „lipită“) se vor scrie pe o pagină a unei coli A4 şi se vor trimite pe adresa: **Elis RÂPEANU, Str. Luterană, Nr. 1, Ap.38, Cp 010161, Bucureşti.**

◆ **ERATĂ**

Din motive de grabă, în numărul anterior am uitat să adăugăm şi menţionaţii Concursului de Epigramă dela Iaşi. Ne cerem scuze şi revenim. **Menţiuni: Valentin DAVID** (Orăştie), **Ion RUSE** (Constanţa) şi **Nichi URSEI** (Rm. Vâlcea).

(Continuare din pag. 28)

CASĂ, DULCE CASĂ

Mult a huzurit „potentul“ ,
Votul vrea din nou să-i iasă,
Căci el ştie: Parlamentul,
Chiar i-a fost o „dulce casă“!

Smaranda Iuga

LA CASĂ NOUĂ

Este-o femeie norocoasă,
Se bucură de tot respectul;
Cu soţu-şi construieşte-o casă,
Iar curte-i face arhitectul!

Liviu Kaiter

SINGURĂTATE

Exprim părerea mea umilă,
Ce-şi spun, când anii greu apasă:
Ţăranul: casă, dulce casă...
Boierul: vilă, dulce vilă...

Vasile Larco

SPORUL CASEI

În căsuța din zăvoi,
Cu grădină și alei,
Au intrat în toamnă doi
Și-au ieșit în vară trei!

Mihai Sălcuţan

CASA PĂRINTEASCĂ NU SE VINDE!

Din cutuma neaoș românească,
Ce-a sfințit, de regulă, gargara,
Nu ne vindem casa părintească,
Ci o dăm străinilor, cu țara!

Janet Nică

CASĂ, DULCE CASĂ...

Seara când se lasă,
Nicăirea nu-i
Dulce, ca acasă
...La amanta lui!

Ioan Toderașcu

Am tras noi de spaţiu cât am putut, dar, din păcate, mai mult nu s-a putut obține. Cu părere de rău, a trebuit să mai dăm deoparte epigramele multor participanţi, dintre care amintim pe: *PIF Vasilescu, Cătălina Orșivschi, Nicolae Peiu, Stelică Romaniuc, Gabi Rosianu, Eugen Ilișiu, Petru-Ioan Gârda, Ioan Fărcaș, Ion Diviza, Dan-T, Valentin David, Dan Căpruciu, Nicolae Topor, Eugen Albu, Gheorghe Bâlici, Nae Bunduri.*

EPIGRAMA

DUPĂ CAZ
Vine-n noaptea de Crăciun
Liber, prompt și fără pilă,
Pentru unii, Moș Crăciun,
Pentru alții... Moș Gerilă!
Constantin Cristian

VINE IARNA
Norii grei când prind să cearnă
Și să-mprăștie nămeții,
O să-ndur această iarnă,
Dar mă tem de iarna vieții.
Nae Bunduri

INVERNALĂ
Dusă-i vremea cea frumoasă,
În curând și toamna trece,
Vine iarna cea geroasă
Dar vă spun, mă lasă rece...
Dan-T

RELANSARE ECONOMICA
Ne va crește iar câștigul
Bunăstarea noastră suie,
C-a venit de-acuma frigul
Și putem să facem... cuie!
George Eftimie

COLINDĂTORII
Au colindat prin toată casa,
De Anul Nou, moment sublim,
Și, rămânându-mi patul, masa,
Au scris pe ușă: „REVENIM!“
Janet Nică

COLINDE, COLINDE

GE(NE)ROASA IARNĂ
Să nu-ntârzie vreodată
Şi s-o ţinem bine minte,
Iarna vine-nfrigurată
Cu o lună înainte.
Vasile Manole

PROGNOZE SUMBRE DE ANUL NOU
Anul Nou care soseşte
La români în bătături,
De pe-acum ne prevesteşte
...Mari frisoane şi călduri !
Gavril Neciu

RUGĂMINTE CĂTRE MOŞ CRĂCIUN
Nu cred c-aveţi vreun comentariu,
De-i cer lui Moş Crăciun, ca dar,
Să pună-n noul calendar
Mai multe zile de salariu.
Cătălina Orșivschi

IARNĂ „GREA“!
Tot bag lemne şi cărbuni,
Hornul sună ca o goarnă,
Culmea, peste nouă luni,
Se va naşte-o nouă iarnă!
Mihai Sălcuțan

REVELION LA RECE
Era un frig de tremura
Zăpada albă pe brăduţ
Şi vinu-n sticle îngheţa;
Doar Moş Crăciun era... călduţ!
Ion Diviza

ISSN 1224-3426 Tipărit sub îngrijirea Tipografiei GRAFICA XX